

Gaisma

Ieskats Dieva stāstā

Intervija ar Mego Rimmelu

Būt stipriem Dieva spēkā

Dr. Ilmāra Hirša uzruna Garīdznieku brālības konferencē

Izpirkt brīvībai

Misijas kalendārs ar īpašu misiju

Latvijas Baptistu
draudžu savienība

Parādīt pasaulei Tēvu

Kas visskaidrāk pasaulei atklāj mūsu Debesu Tēvu? Vai tā ir dziļi bagāta un teoloģiski pārlicinoša mācītāja uzruna kancelē? Vai tā ir kvalitatīva mūzika un mājīgs dievnama iekārtojums? Vai tie ir profesionāli veidoti video ar skaidru skaņu un pārlicinošiem specefektiem? Visas šīs lietas pašas par sevi nav sliktas, un tām noteikti ir sava vieta un loma Evaņģēlija pasludināšanas darbā.

Jānis raksta: “...mēs esam redzējuši un liecinām, ka Tēvs ir sūtījis Dēlu par pasaules Pestītāju” (1. Jāņa 4:14). Kāda tad ir mūsu liecība? Vecajā Derībā Dievs deva savai tautai informāciju par to, kā viņi var dzīvot Dieva priekšā, bet Jaunajā Derībā Dievs deva savu klātbūtni caur savu Dēlu Jēzu Kristu. “..redzi, jaunava taps grūta un dzemdēs Dēlu, un viņu sauks vārdā Immānū-Ēls, tulkojumā: Dievs ir ar mums” (Mateja 1:23).

Vai cilvēki, sastopot mūs, piedzīvo Dieva klātbūtni? Ja atbilde ir apstiprinoša, tad, lai gan nepilnīgi, mēs pildām savu uzdevumu. Bet, ja atbilde drīzāk ir, ka cilvēki saņem tikai informāciju par Dievu, tad kaut kur ir noticis īssavienojums. Vai nu mēs paši tā pa īstam neesam redzējuši un piedzīvojuši Dievu, vai arī mūsu liecība ir kļuvusi miglaina un nesaprotama. Mums ir nepieciešams bojāto vietu identificēt un bojājumu novērst, citādi šī īssavienojuma dēļ mūsu gaisma nevar spīdēt cilvēku priekšā.

Jāņa atbilde uz jautājumu par to, kas visskaidrāk pasaulei atklāj Dievu, ir ļoti skaidra – tā ir mīlestība. Droši vien maz būs to, kas teiktu – mīlestība nav svarīga. Ja šie vārdi izskanētu ar apmeklētājiem piepildītā dievnāmā, tad, ļoti iespējams, lielākais vairākums

piekrietoši mātu ar galvu – jā, mīlestība! Tomēr mīlestība ir tukša, ja tā nematerializējas konkrētā un specifiskā katrai situācijai atbilstošā rīcībā. Tādēļ šajā saspringtajā juku laikā, kuru piedzīvojam pēdējos pāris gadus, mums ir jājauc sev – vai mēs esam mīļējuši? Tā mīļējuši, ka tas visiem ir skaidri redzams. Vai arī mūsu mīlestība ir bijusi tikai vārdos...

Mums kā Draudzei, kā Kristus miesai jāļauj Kristum atkal no jauna piedzimt mūsu vārdos, darbos un mūsu attieksmē citam pret citu.

Jēzus saviem mācekļiem saka: “Es jums dodu jaunu bausli – mīliet cits citu! Kā es esmu mīlējis jūs, tā arī jūs mīliet cits citu. Ja jums būs mīlestība savā starpā, visi zinās, ka jūs esat mani mācekļi!” (Jāņa 13:34-35). Iespējams, šobrīd pasaulei vairāk nekā jebkad mūsu dzīves laikā ir nepieciešams redzēt mīlestību mūsu starpā. Iespējams, mūsu nevēlēšanās mīlēt vienam otru neļauj pasaulei ieraudzīt Tēvu. Iespējams, Evaņģēlijs ir kļuvis par informāciju, kuru mēs prezentējam pasaulei līdzās dažādas kvalitātes podkāstiem un izglītojošiem YouTube video. Evaņģēlijs zaudē savu spēku mūsos, ja mūsos nav mīlestība.

“Mēs mīlam, jo Viņš mūs pirmais ir mīlējis.” (1. Jāņa 4:19) Tik svarīgi, ka šo mīlestību esam piedzīvojuši! Tomēr Jānis turpat turpina: “Ja kāds saka: es mīlu Dievu! – bet nīst savu brāli, tas ir melis, jo tas, kas nemīl savu brāli, ko viņš redz, nevar mīlēt Dievu, ko viņš neredz. Un mums ir šis bauslis, lai tas, kas mīl Dievu, mīl arī savu brāli” (1. Jāņa 4:20-21). Mums jāļauj Dēlam atkal no jauna piedzimt mūsos! Ar to es nedomāju to dziļi personisko pieredzi, kad pirmo reizi mūžā sastopam Kristu. Lai gan arī tā ir absolūti nepieciešama katram, kas to vēl nav piedzīvojis. Mums kā Draudzei, kā Kristus miesai jāļauj Kristum atkal no jauna piedzimt mūsu vārdos, darbos un mūsu attieksmē citam pret citu. Lai Viņa mīlestība mājā mūsos un pāri plūst caur mums pie citiem cilvēkiem! Lai mēs varam mīlēt tāpat kā Viņš mūs ir mīlējis! Lai mēs Viņa mīlestībā varam stāvēt pretī visdažādākajiem vilinājumiem šķelties un dalīties politisku, medicīnisku, personisku vai jebkādu citu iemeslu dēļ.

Mīlēt Dievu un mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu ir ne tikai augstākais bauslis, bet arī mūsu spēcīgākais instruments, lai pasaulei skaidri parādītu, kāds ir mūsu Debesu Tēvs!

Kārlis Kārklīšs

Rīgas draudzes “Mājvieta” mācītājs

Mēs esam redzējuši
un apliecinām, ka

TĒVS

ir sūtījis Savu Dēlu
par pasaules Glābēju

Jau otro gadu Kristus dzimšanas svētkus svinam un Jauno gadu sagaidām neparastos apstākļos. Pāri visiem izaicinājumiem un grūtībām, ko šis laiks mums ir nesis, esmu piedzīvojis arī kādu pozitīvu aspektu – mājsēde un citi ierobežojumi man ir devuši iespēju pavadīt vairāk laika ar ģimeni. Lai cik nepatīkami būtu ierobežojumi, esmu novērtējis to, ka man nav liegta iespēja būt tuvākās attiecībās ar Dievu un ģimeni – sievu un nu jau četriem dēliem. Šajā laikā manā sirdī īpaši skanējuši Jozua teiktie vārdi: “Es un mans nams – mēs kalposim Kungam” (Jozuas 24:15). Šo apliecinājumu Jozua izsaka laikā, kad Izraēla tauta ir šaubu pārņemta par Dievu, par savām vērtībām, par savas tautas nākotni. Jozua kā vadītājs vēlas iedrošināt tautu, parādot piemēru, ka, neskatoties uz grūtībām un izaicinājumiem, viņš un viņa nams turpinās uzticīgi kalpot Dievam un dzīvot pēc Dieva nodoma. Un tā nav tikai Jozuas personīgā izvēle, tā ir visas viņa ģimenes apņemšanās.

Līdzīgi kā Jozuam, arī mums katram ir savs “nams”. Kādiem tā ir ģimene, citiem paplašinātā ģimene vai cilvēki, kas kļuvuši tik tuvi kā ģimenes locekļi – visi esam aicināti dzīvot ar attieksmi kā Jozua – es un mans nams, mēs kalposim Dievam. Pasaule ar savām plašajām iespējām ir radījusi milzīgu apjukumu un satraukumu cilvēkos, īpaši bērnos un jauniešos. Daudzveidīgais un ērti pieejamais saturs interneta vidē, kurā vērtīgais un noderīgais ir vienuviet ar daudz pelavām, mums negribot, ir kļuvis par mūsu bērnu ietekmīgāko skolotāju un vērtību veidotāju. Diemžēl tas nav radījis lielāku pārliecību, augstāku pašvērtējumu vai drošības

sajūtu, bet gan gluži pretēji – vairojis apjukumu un satraukumu. Bībelē redzam, ka ticība un dzīves pamatvērtības netiek izzinātas un praktizētas tikai individuāli, tās tiek apgūtas un piedzīvotas kolektīvi, īpaši ģimenē. Līdzīgi arī šodien, ticību un pamatvērtības neveidojam katrs individuāli, bet gan kopā, un sākums tam ir ģimenē. Tādēļ lai izdzīvojam šo apņemšanos – es un mans nams, mēs kopā kalposim un sekosim mūsu Dievam! Iespējams, tieši ierobežojumu laiks palīdzēs mums ticību izdzīvot ne tikai katram atsevišķi, bet visai ģimenei kopā, un tas būs pamats turpmākām pārmaiņām, jo tas, kādas ir mūsu ģimenes, noteiks to, kāda būs mūsu sabiedrība un valsts.

Lai šajos Ziemassvētkos, vienalga, cik lielā vai mazā pulkā tos svinēsīm, atgādinām cits citam, cik ģimene Dievam ir nozīmīga. Viņš izvēlējās ienākt šajā pasaulē caur ģimeni – Jēzum bija vajadzīga ģimene, kurā saņemt mīlestību, rūpes, glāstus, mīļus vārdus. Līdzīgi kā Jāzeps un Marija kalpoja Dieva dēlam, tā arī mēs esam aicināti kopā kā ģimene kalpot Dievam. Lai nākamais gads ir gads, kurā mūsu ģimenes top vēl stiprākas!

Kaspars Šterns
LBDS bīskaps

ES UN MANS NAMS – MĒS KALPOSIM KUNGAM

LBDS kalendārs

LBDS 2022. gada kalendārs uz galda – tā var būt liecība par to, kas tu esi; tas var būt atgādinājums par to, kam tu pieder; tas var būt ikdienas plānošanas rīks, kas atgādinās ne vien par vārda dienām un valsts un baznīcas svētkiem, bet arī par Bībeles lasīšanas plānu 2022. gadam.

Kalendārs uzrunās tā lietotājus mīlēt Dievu un veidot mīlestības un cieņas pilnas attiecības ar saviem tuvākajiem un starp dažādām paaudzēm, visiem kopā kalpojot Dievam.

Kalendārs kā dāvana tiek nosūtīts visām draudzēm un BPI atbalstītājiem. Pieejams arī veikalā AMNIS vai pasūtīt no LBDS kancelejas – www.ej.uz/LBDSkalendars2022.

Ģimenes lūgšanu kalendārs

Neparasts un īpašs kalendārs katrai ģimenei. Katrai dienai – ierosme lūgšanai un Bībeles atsauce. Katram mēnesim – kas kopā padarāms, un interesants fakts par notikumu senākā vai ne tik senā pagātnē pasaules, baznīcas vai Latvijas vēsturē un pārrunu jautājumi par to.

Lūgt ir vienkārši, bet ne vienmēr viegli. Kalendārs būs lielisks palīgs, lai 2022. gadam dotos cauri kopā ar Jēzu, veidojot ciešākas attiecības arī ģimenes vidū.

Kalendāru izdod LBDS Svētdiaskolu apvienība. Pieejams www.labaszinasvisiem.lv, kā arī veikalā AMNIS un citos kristīgās literatūras veikalos.

Misijas kalendārs

Iedomājies, kā būtu, ja gadumijā pie visiem 2021. gada labajiem darbiem tu varētu pievienot arī šo – kristiešu ģimenes izpirkšanu no verdzības Pakistānā. Kamēr citi runās par to, kad un vai jebkad verdzība pasaulē ir beigusies, tu varēsi teikt – es nerunāju par to, bet daru.

Biedrība Baltijas Globālā Iniciatīva 2022. gada sienas kalendāru vajāto kristiešu atbalstam ir veltījusi vergu izpirkšanai. Ziedojot EUR 10 par kalendāru, palīdzēsi izpirkt Irfana Masiha ģimeni brīvībai. Kalendāri ir piedāvāti visām baptistu draudzēm. Ja kalendāri nav pieejami draudzē, pasūti tos ej.uz/vajatie2022 vai zvani Pēterim Eisānam – 27799666.

Dieva vārds katrai dienai – Lozungi

Lozungi kā atsevišķa grāmatīņa latviešu valodā šogad tiek izdota divdesmito reizi. Hernhūtes brāļu draudzes drukātā veidā pirmo “Lozungu” grāmatīņu izdeva 1731. gadā. Katru pavasari Hernhūtē, Vācijā, no apmēram 1800 Bībeles pantiem vai pantu daļām izlozē nākamā gada katras dienas Vecās Derības tekstus, kurus papildina ar Jaunās Derības tekstu un sistemātisku Bībeles lasīšanas plānu.

Lozungi – tā ir iespēja lasīt, pārdomāt un izdzīvot Dieva tuvumu Viņa vārdā.

Pieejami veikalā AMNIS un internetveikalā, kā arī citās grāmatnīcās.

Notikumi

Viens no Jauniešu apvienības (JA) uzdevumiem ir piedāvāt jauniešiem apmācības un kalpošanas resursus. Četri LBDS jauniešu vadītāji kopā ar vēl 12 vadītājiem no citām konfesijām 30. oktobrī piedalījās apmācībās “Kalpošanas pamati”, ko organizēja misijas organizācija “Jauniešu Virzība”. Pēc apmācībām jauniešu vadītāji vēl 4 reizes tikās mazākās grupās ar vadītājiem no sava reģiona. Pateicība Dievam, ka pat šajā ierobežojumu laikā ir tik daudz jauniešu vadītāju, kuri ir gatavi veltīt laiku, lai turpinātu augt par Kristus mācekļiem, kas veido par mācekļiem citus. Aicinām lūgt par jauniešu vadītājiem un viņu kalpošanu. Par turpmākām iespējām piedalīties apmācībās interesentiem lūgums sazināties ar JA vadītāju Andreju Goloborodko.

Arī šogad novembra pirmajā pirmdienā tika atzīmēta Pasaules baptistu sieviešu Lūgšanu diena. Ikgadējie Lūgšanu dienas pasākumi, kas šogad lielākoties notika virtuāli, aizsniedza sievietes 156 valstīs. Šajā gadā sievietes stiprināja vārdi no vēstules Ebrejiem 13:6: “Mēs droši varam sacīt: Tas Kungs ir mans palīgs, es nebišos! Ko cilvēks man darīs?” Lūgšanu dienai ir divas svarīgas daļas: lūgšana un došana. Tāpēc katru gadu šajā dienā sievietes ir aicinātas ne tikai lūgt viena par otru, bet arī ziedot, lai atbalstītu dažādas praktiskas vajadzības kāda cita kontinenta sieviešu dzīvēs. LBDS draudžu sievietes Lūgšanu dienā tikās virtuālā lūgšanu vakarā, un draudžu kontaktpersonas visas dienas garumā bija aizlūgšanās cita par citu.

Rīgas Vilandes draudze 13. novembrī aicināja uz māsēdes pielūgsmes vakaru “Pirmā mīlestība”, kurā piedalījās draudzes mūziķi un tiešsaistes dalībniekus uzrunāja sludinātājs Raimonds Logins. Mūzika un runātais vārds aicināja apbrīnot Dievu, nožēlot grēkus un pateikties Viņam, tādējādi atgriežoties pie “pirmās mīlestības” pilnām attiecībām ar Tēvu, kādas bija, pirmo reizi Viņu satiekot. Tā kā ierobežojumi neļāva kopā būt pat mūziķiem, katra dalībnieka izpildījums bija iepriekš individuāli ierakstīts. Pielūgsmes vakars joprojām skatāms Rīgas Vilandes draudzes Facebook lapā.

Global Leadership Summit (GLS) 26.-27. novembrī jau vienpadsmito reizi notika arī Latvijā, un šī bija otrā tiešsaistes konference. Kā katru gadu, konference iedvesmoja, izaicināja un deva iespēju atklāt un pilnveidot prasmes, lai katrs varētu kļūt par labāku vadītāju savā ģimenē, organizācijā, draudzē, kā arī varētu palīdzēt citiem uzlabot vadības prasmes, kas īpaši nozīmīgi šajā pārbaudījumu laikā, sastopoties ar līdz šim nepieredzētiem izaicinājumiem. Dalībnieki varēja uz klausīt 11 pasaules līmeņa vadītāju lekcijas ar tulkojumu latviešu valodā, dzirdēt sarunas ar uzņēmēju Māri Gruzniņu, mūziķi Māru Upmani-Holšteini, psihoterapeitu Nilu Saksu-Konstantinovu, kā arī klausīties tādu Latvijas mūziķu sniegumā kā Kaspars Zemītis, Vestards Šimkus, Valdis Indrišonoks, Pēteris Upelnieks un citi.

“Kad lietas ir neskaidras, kļūst skaidrs, kas ir vissvarīgākais,” teica Kregs Grešels, draudzes Life Church dibinātājs un vadītājs. GLS lika no jauna atklāt un saprast šajā neskaidrības laikā vissvarīgāko.

Ieskats Dieva stāstā

Dieva stāsts ir neaptverami plašs. Lai kaut nedaudz paplašinātu mūsu skatpunktu uz to, šoreiz uz sarunu aicinājām Dr. Mego Rimmelu – mūsu kaimiņu, bijušo Igaunijas Baptistu savienības vadītāju un Eiropas Baptistu federācijas prezidentu.

Padomju laikā Latvijas draudzēm bija cieši kontakti ar draudzēm Igaunijā – ciemošanās vienam pie otra, kopīgas dziesmas, draudzības, dievkalpojumi un pat palīdzība baznīcu celtniecības projektos un remontdarbos. Joprojām esam tuvi kaimiņi, bet šķiet, ka zinām viens par otru nedaudz mazāk nekā tajā laikā. Pastāstiet, lūdzu, kas jauns Igaunijā?

Vispirms liels paldies, ka tiku uzaicināts uz šo sarunu. Šis jautājums ved mani atpakaļ uz bērnību un liek atcerēties pirmo ciemošanās Latvijā un jūsu draudzēs, kas notika septiņdesmitajos gados. Biju tur kopā ar savu brāli, vecākiem un Tallinas Nommes draudzes jauniešu kori. Ciemojāmies Rīgā, bijām kopā dievkalpojumos, sadraudzībā. Atceros, ka mūs savās mājās uzņēma kāda ģimene; māja bija tik pilna, ka manam brālim guļvietu saklāja dzīvojamajā istabā zem klavierēm. Bet neviens nesūdzējās, visi bija tik priecīgi par iespēju satikt citus kristiešus un liecināt par to, ko Dievs darīja mūsu valstīs šajā padomju okupācijas un totalitārā ateisma ierobežojumu apstākļos.

Baznīcu durvis var aizvērt, bet draudzēm ir jābūt dzīvām.

Pirms dažiem gadiem, kad biju Igaunijas Baptistu savienības vadītājs, nolēmām atjaunot attiecības ar LBDS, mācīties viens no otra, iedrošināt, līdzdalīt savu vīziju, pārrunāt jaunu draudžu dibināšanas iniciatīvas, draudžu atjaunotni un attīstību, mentorinģa programmas, vadītāju izglītības un misijas darba aktivitātes. Jūs un jūsu vadītāji ir bijuši liela svētība un iedrošinājums mums. Esmu priecīgs, ka mēs, savukārt, esam varējuši dot iespēju jūsu jaunajiem vadītājiem mācīties TCM starptautiskajā institūtā, kas ir mūsu semināra sadarbības partneris, kur var iegūt maģistra grādu praktiskajā teoloģijā. Pašlaik veidojam jaunu programmu, kuru plānojam piedāvāt arī angļu valodā starptautiskajiem studentiem, tā būs maģistra programma misioloģijā.

Ja runājam par draudzēm Igaunijā, pēdējie divi pandēmijas gadi, protams, ietekmējuši mūs visus. Šis laiks mums devis arī

diezgan daudz vielas pārdomām un analīzei – kas galu galā šodien ir draudze? Man šķiet, ka šajā laikā Dieva Gars ir mācījis mūsu draudzēm attīstīt vismaz divas lietas. Pirmā lieta ir acīm redzama – mēs esam mācījušies radoši lietot elektroniskos medijus. Arvien vairāk ir to cilvēku, kas evaņģēliju sadzird dažāda veida video stāstos, audio aplādēs, sociālajos medijos. Domāju, ka šī tendence turpinās pieaugt. Otrs, ko esam mācījušies – veidot mācekļības attiecības, kas varētu darboties arī tādos apstākļos, ja nebūtu pat elektrības. Tās ir attiecības ticīgajam ar neticīgo, tās ir mazās grupas trīs līdz divpadsmit cilvēkiem, gluži kā Jēzus to darīja. Pandēmijas laiks iemācījis mums pastaigāties un sarunāties svaigā gaisā, iet lūgšanu pastaigās, satikties mazākās misionālās kopienās. Baznīcu durvis var aizvērt, bet draudzēm ir jābūt dzīvām.

Kad tuneļa galā nav gaismas, mums pašiem jābūt par gaismu.

Šajā izaicinošajā laikā esat bijis Eiropas Baptistu federācijas prezidents. Laikā, kad grūtības un izaicinājumi ir visās valstīs, visās draudžu apvienībās. Šis laiks mūs darījis stiprākus vai vājākus?

To pašu, ko Igaunijā, esmu redzējis visā Eiropā, Tuvajos Austrumos un Centrālajā Āzijā – baptistu draudzes kļuvušas daudz radošākas. Pat mazas lauku draudzītes noorganizējušas tiešsaistes iespējas sludināšanai un sadraudzībai. Islāma valstīs tūkstošiem musulmaņu, pateicoties elektroniskajām iespējām, iepazinušies ar kristiešiem. Daudzas draudzes, sniedzot praktisku palīdzību dziļi bezcerīgās situācijās, izdarījušas daudz vairāk nekā mēs, kas dzīvojam salīdzinoši ērtajā Rietumu pasaulē, spējam iedomāties. Kā teica Libānas evaņģēlisko baptistu draudžu konvencijas vadītāji – kad tuneļa galā nav gaismas, mums pašiem jābūt par gaismu. Interesanti, ka mēs kā cilvēki meklējam komfortu, ērtības, bet Dievs var lietot pat visneērtākos un nepatīkamākos apstākļus. Nekas nav par šķērslī, lai atklātos Dieva labums. Kad draudzes to saprot, tās ne vien kļūst vienotas, tās kļūst arī misionālas.

Kas ir preventīvie vai ārstniecības līdzekļi, kas palīdz draudzēm šajā laikā palikt garīgi veselīgām?

Par draudzes veselību šajā laikā liecina spēja piemēroties pārmaiņām. Šķiet, ka vislabāk šo pandēmijas laiku pārdzīvojušas un pārdzīvo draudzes, kuru vadītāji labi māc tikt galā ar pārmaiņām. Esam bijuši spiesti kļūt elastīgāki, koncentrēties vairāk uz saturu, nevis formu un to, kas bijis labs pagātnē. Jaunā normalitāte ir, ka vecā normalitāte ir pagājusi. Bet cilvēkiem joprojām ir un vienmēr būs nepieciešamība pēc dievišķām un cilvēcīgām attiecībām. Mūsu mērķis ir darīt cilvēkus par Kristus mācekļiem. Pasaulei labās ziņas par Kristu jāuzzina, redzot, kādi esam mēs, kristieši, un kādas ir attiecības mūsu starpā. Atcerieties, Jēzus teica, ka tāpat kā Viņš mūs ir milējis, tāpat arī mums ir jāmil citam citu. Tieši no tā visi uzzinās, ka esam Viņa mācekļi, ja milēsim cits citu. Tik vienkārši, vai ne? Bet tas nav viegli. Jo mīlestība vienmēr paplašina mūsu komforta zonas robežas. Un Jēzus ir mīlestība.

Pasaulei labās ziņas par Kristu jāuzzina, redzot, kādi esam mēs, kristieši, un kādas ir attiecības mūsu starpā.

Baltijas Pastorālā institūta studenti, kā arī mūsu draudžu studenti TCMI pazīst jūs no lekcijām kristīgajā ētikā. Pasaule pašlaik pārraksta ētikas grāmatas. Lietas, kas gadsimtiem ilgi bija skaidras, tagad tiek apšaubītas un atmetas. Kā šajā laikā notiek ar kristīgo ētiku?

Kristīgā ētika nekad pēc kādām citām normām. Mūsu "norma", mūsu standarts ir Jēzus. Mēs skatāmies uz Viņu, Viņa raksturu. Mūsu dzīves mērķis ir kļūt līdzīgākiem Viņam. Viss, kas mums palīdz veidoties Viņa līdzībā, ir ētiski ļoti nozīmīgs. Jā, protams, mums nepieciešamas arī bibeliskas normas. Normas ir kā spēles noteikumi, piemēram, spēlējot futbolu vai orķestrī atskaņojot simfoniju. Labs spēlētājs vai komandas loceklis nav tas, kurš stingri seko visiem noteikumiem, bet gan tas, kas lieliski spēlē spēles noteikumu ietvaros. Mūsu izcilība ir iemiesota Jēzū, mūsu Kungā. Jo vairāk sekosim Viņam, jo tikumīgāka kļūs mūsu dzīve. Tas attiecas gan uz mūsu personīgo raksturu, gan arī uz draudzēm.

Kā jūs vēlētos, lai šo laiku atceras un ataino kristīgās baznīcas vēstures grāmatās?

Labs jautājums. Neesmu bieži tādā veidā par to domājis. Es ticu, ka vēsturi raksta Dievs, nevis mēs. Vēsture ir Viņa stāsts

Foto no personīgā arhīva

Par draudzes veselību šajā laikā liecina spēja piemēroties pārmaiņām.

(angļu val. *history* – vēsture, *His story* – Viņa stāsts). Mūsu stāsts vienmēr tiek stāstīts no noteikta skatpunkta, tā tas ir arī ar baznīcas vai draudzes vēstures stāstu. Tādēļ tas ir nepilnīgs stāsts, jo mūsu skatpunkts ir limitēts. Kādu dienu mums atklāsies lielais panorāmas skats, kurā redzēsim, kā Kungs raksta Savu stāstu mūsu stāstos un caur mūsu stāstiem. Es ceru, lūdzu un strādāju, lai Viņš tad varētu teikt: "Jūs, mana Tēva svētītie, nāciet, iemantojiet Valstību, kas jums sagatavota kopš pasaules radīšanas! Jo es biju izsalcis, un jūs man devāt ēst, es biju izslāpis, un jūs man devāt dzert, es biju svešinieks, un jūs mani uzņēmt, es biju kails, un jūs mani apģērbāt, es biju slims 21. gadsimta pandēmijas laikā, un jūs tik labi par mani parūpējāties..."

Sagatavoja

"Baptistu Vēstnesis" redkolēģija

tuvāk

DIEVAM
CILVĒKIEM
PASAULEI

Šī gada septembra beigās vairāk nekā 42 draudzes uzsāka 9 nedēļu garīgās izaugsmes studiju kursu TUVĀK, kas aicināja tuvoties Dievam, iemilēt cilvēkus un ietekmēt savu apkārtni. Aptuveni 1500 mūsu draudžu locekļi un apmeklētāji piedalījās kursā, klausoties iknedēļas svētrunas un video lekcijas, pārrunājot dzirdēto mazajās grupās. Par dalībnieku piedzīvoto šī kursa laikā stāsta četru draudžu pārstāvji.

Kristīne Miļevska – jau trīs ar pus gadus Rīgas Mateja draudzes mazo grupu koordinatore.

Atceros 2018. gada maija sākumu, kad toreizējais Mateja draudzes mācītājs Ainars Purmalis kādā sarunā ieminējās par mazo grupu koordinēšanu. Lai arī sarunā tā īsti neapjautu, ko tas sevī ietver, un teicu, ka lūgšu par to, jau tobrīd dziļi sirdī nojautu, ka sniegšu apstiprinošu at-

bildi. Piekritu, jo mazās grupas jau tajā brīdī aizņēma diezgan lielu manas sirds daļu un manī bija iekšēja vēlme no sirds rūpēties par šo, ticu, Kristus sirdij tik tuvo kalpošanu. Esmu pateicīga Dievam, ka Viņš veido mani caur šo kalpošanu!

Mana pirmā pieredze kā mazo grupu vadītājai ir saistīta ar mazo grupu vadīšanu Alfas kursā. Tieši tur manī nostiprinājās atziņa par to, cik ticības dzīves sākumā ir ļoti svarīgas regulāras tikšanās ar kristiešiem, kopīga Dieva Vārda vai kāda cita materiāla, kas palīdz pieaugt, studēšana, aizlūgšanas citam par citu. Kā sapratu un piedzīvoju, ka caur šīm tikšanās reizēm arī es pieaugu Kristus līdzībā. Manas sirds ilgas un lūgšana ir, lai es ne tikai zinātu, kāda ir dzīve, par kuru Kristus ir prieks, bet šīs iegūtās zināšanas pielietotu savā dzīvē. Kā mazo grupu vadītāja uztveru to arī kā savu atbildību. Mazo grupu viena no vērtībām ir droša, uzticama vide, kur varu pieaugt tajā, ka esmu godīga pret Dievu, grupas dalībniekiem un arī pati pret sevi. Mazā grupa ir vieta, kur varu ne tikai kopā svinēt uzvaras, pateikties Dievam par atbildētām lūgšanām, tā iedrošinot citus, bet arī dalīties ar savām cīņām, saņemt atbalstu, aizlūgšanas. Mazā grupa ir vieta, kur būt kopā ar mīļiem un brīnišķīgiem cilvēkiem, kas iet līdzīgu ceļu kā es.

Mateja draudze 2020. gada rudenī aktīvi iesaistījās kursā 40 DIENAS AR MĒRĶI, tā laikā piedzīvotās pārmaiņas, kā arī īpaši vienotības sajūta ne tikai starp draudzes mazajām grupām, bet baptistu draudzēm kopumā, bija tas, kādēļ šķita tikai pašsaprotami iesaistīties arī kursā TUVĀK. Jau vairāk kā pusotru gadu dzīvojam laikā, kad noteikto ierobežojumu vai arī piedzīvoto izaicinājumu un grūtību dēļ varam piedzīvot atsvešinātību vai pat kārdinājumu paslēpties no Dieva, cilvēkiem un pasaules. Līdz ar to kursā TUVĀK izteiktais aicinājums – tuvāk iepazīt Dievu,

vairāk iemilēt cilvēkus, lai ietekmētu pasauli, bija un joprojām ir ļoti aktuāls. Tas ir Dieva aicinājums mums ikvienam.

Mateja draudzē kursā iesaistījās 32 mazās grupas, un tikai uz vienas rokas pirkstiem saskaitāmas tās grupas, kas studēja citu, iepriekš iesāktu materiālu. Vairums no grupām tikušās jau iepriekš, bet ir arī grupas, kas izveidojās no jauna – sākumā uz kursa TUVĀK laiku, bet tagad jau kļuvis skaidrs, ka kurss TUVĀK būs bijis tikai sākums, lai mazā grupa darbotos arī turpmāk. Ir arī vairākas ģimenes, kas studēja šo kursu ģimenes lokā. Liela pateicība Dievam par jauniešiem, kuri aktīvi iesaistījās kursā TUVĀK, katra trešā draudzes mazā grupa ir jauniešu vai jauno pieaugušo mazā grupa.

Esmu dzirdējusi, cik ļoti nozīmīgas ir bijušas kursa TUVĀK pirmās trīs nodarbības. Kādi ir nostiprinājuši, citi atjaunojuši izpratni par Kristus dāvāto identitāti un Dieva klātesamību, kas rosina mūs vispirms uz iekšējām pārmaiņām, kuru rezultātā notiek izmaiņas arī apkārtnē – ģimenē, draudzē, darba kolektīvā un visbeidzot arī pasaulē. Atbildētas lūgšanas, saņemts garīgais iedrošinājums un stiprinājums, piedzīvotas praktiskās rūpes citam par citu, jaunas draudzības – šie visi ir ieguvumi, kurus piedzīvo katrs no mazajām grupām. Visu to esmu piedzīvojusi arī personīgi. Jau kādu laiku praktizēju pierakstīt aizlūgšanu vajadzības, kas tiek izteiktas mazajā grupā, un to darīju arī kursa TUVĀK ietvaros. Tas ir tik pārsteidzoši un brīnumaini – ne tikai dzirdēt, bet arī savā pierakstu kladē redzēt – uz cik daudz lūgšanām Dievs ir atbildējis, cik patiesībā īss brīdis pagājis no lūgšanas izteikšanas līdz saņemtai atbildei. Lūgšanas par austiņas dziedināšanu, pēc palīdzības un vadības darbā, par atjaunotām attiecībām ģimenē, par praktiskām vajadzībām. Šo sarakstu varētu turpināt vēl un vēl. Pirms kursa TUVĀK saņēmu pamudinājumu veidot jaunu mazo grupu, kurā būtu apvienotas draudzes māsas no dažādām paudzēm. Mēs kā mazā grupa patiešām no sirds izbaudījām svētības, ko piedzīvojām caur šo pieredzi. Nav iespējams palikt vienaldzīgām, redzot jaunāko māsu dedzību par jauniešiem un aizrautību Kristus vēsts pasludināšanā. Savukārt, dzīves laikā gūtā pieredze, kas vairojas ar gadiem, kalpo par lielu iedrošinājumu un stiprinājumu ne tikai garīgajā dzīvē, bet arī praktiskās dzīves vajadzībās.

Kursa laikā, protams, saskārāties arī ar kādām problēmām. Piemēram, cilvēkiem, kas visu darba dienu jau pavadījuši pie datora un vairākās attālinātās sanāksmēs, šo laiku pagarināt vēl par pāris stundām un tikties tādā veidā arī mazajā grupā, nav īpaši iepriecinoša doma. Tomēr, kad apzinos, ka mazo grupu vadu Kristus dēļ, ikviena grūtība Viņa dotā aicinājuma dēļ kļūst tik maznozīmīga. Liela svētība un atbalsts katram mazo grupu vadītājam ir arī LBDS organizētās mazo grupu vadītāju apmācības. Tur tiek atgādināts par grūtībām, ar ko mazās grupas mēdz saskarties, tiek sagatavoti grupu vadīšanai, un tur arī saņemam atgādinājumu, ka mazo grupu mēs vadām ne sevis, ne dalībnieku dēļ, bet

Kristus dēļ. Tas ļauj noturēt pareizo fokusu arī tad, kad jāsastopas ar kādām grūtībām.

Mateja draudzē mazās grupas turpinās tikties. Esam pateicīgi, ka mūsu draudzē mazo grupu kalpošana ir stabila kalpošanas nozare, kurā iesaistīta liela daļa draudzes locekļu un arī Mateja draugu. Mazās grupas ir vieta, kur ikvienam tiek dota iespēja pieaugt ticībā un Kristus līdzībā, vieta, kur varam saņemt iedrošinājumu, kā arī attīstīt un praktizēt rūpes. Ceram, ka tiks turpināta pēdējo divu gadu laikā iedibinātā tradīcija – reizi gadā baptistu draudzēm kopīgi studēt kādu kursu.

Lāsma Ašme – Ventpils draudzes mazo grupu kalpošanas vadītāja.

Dievs mani uzrunāja ar vārdiem no Vēstules efeziešiem 2:10: “Jo mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu,” un Salamana pamācībās 3:27 rakstīto: “Neliedzies labu darīt ikvienam, kam tas nepieciešams, jo tavai rokai Dievs piešķīris visu, lai tā to darītu.” Es esmu patiesi piedzīvojusi, ka mazā grupa ir vieta, kur nelielā pulkā sanākušie piedzīvo Dieva tuvumu, saņem atbildes uz jautājumiem un lūgšanām, aug garīgi un stiprina citus. Tā ir vieta sadraudzībai, liecībām un lūgšanām. Mazajā grupā īpaši varam piedzīvot “cits citam” kalpošanu.

Kurss TUVĀK mūsu draudzē bija kā labs “atpēriena punkts” mazajām grupām. Tā bija iespēja atjaunoties tām grupām, kas pandēmijas laikā nebija tikušās, kā arī veidoties jaunām grupām, uzrunājot tos cilvēkus, kurus kādu laiku nebijām draudzē sastapuši. Mūsu draudzes 8 grupās piedalījās apmēram 80 cilvēki, izveidojās 3 jaunas grupas, kā arī esošajām grupām pievienojās jauni dalībnieki un kalpošanu uzsāka 4 jauni vadītāji. Tā bija īpaša iespēja būt tuvāk savā draudzē, reizi nedēļā lielai daļai draudzes satiekoties klātienē vai attālināti, kā arī piedzīvot tuvību Garā ar daudzām citām baptistu draudzēm, jo zinājām, ka arī tur daudzi studē un pārdomā to pašu, ko mēs. Lai gan kursa laikā mainījās ierobežojumi valstī, kas noteica, ka nevaram apmeklēt dievkalpojumus klātienē, mazās grupas turpināja tikties attālināti, kas stiprināja mūs personīgi un arī mūsu draudzi. Svētīgi bija tas, ka arī ģimenēs varēja pārrunāt šīs tēmas, jo bieži vīri un sievas bija katrs savā mazajā grupiņā.

Ilvars Ieviņš – kursu TUVĀK lietoja ģimenē kopā ar sievu Ketrinu un 3 dēliem (12, 15 un 18 gadi).

Mēs jau no pagājušā gada māsēdes vismaz reizi nedēļā sanākam kopā, lai izvērtētu un pārrunātu, kā katram iet, pārdomātu kādu Rakstu vietu, aizlūgtu viens par otru. Kad uzzinājām par kursu TUVĀK, sapratām, ka to varam integrēt arī mūsu ģimenē. Sākotnēji domājām, ka

varētu pieaicināt vēl kādu ģimeni, bet tad nāca visi ierobežojumi un nevarējām to īstenot.

Kurss palīdzēja turēties pie mūsu ģimenes ritma un veicināja mūsu garīgo izaugsmi un sadraudzību. Tas izaicināja arī izdarīt konkrētas apņemšanās, kā, piemēram, veltīt vairāk laika lūgšanām, noskatīties kristīgu filmu, sazināties ar vecvecākiem, aizlūgt par draugiem. Secinājām, ka, ejot cauri šādam kursam ģimenes lokā, bērni jūtas ļoti droši. Līdz ar to ikviens ir gatavs izteikt savas domas, uzdot jautājumus un nekautrējas arī lūgt. Ja būtu klāt vēl kādi cilvēki, tad tas nebūtu izdevies tik brīvi un

atklāti. Protams, ir vajadzīgi abi virzieni – laiks, kad fokusēties uz ģimeni, un laiks, kad fokusēties uz attiecībām ar citiem un misiju.

Mūsu ģimene, jo īpaši puīši, ļoti novērtē kursa saturu un kvalitāti. Video bija ļoti labi izveidoti, tie bija ļoti uztverami arī jauniešiem. Ļoti palīdzēja arī kursa grāmatīņas jautājumi un dotie izaicinājumi. Šāds materiāls ir ļoti vērtīgs, jo to var izmantot jebkurā citā laikā, attālināti vai arī klātienē. Domājam, ka arī mēs to vēl kādreiz izmantosim kādā citā kontekstā. Liels paldies ikvienam, kas piedalījās šī kursa veidošanā!

Mārcis Ziverts – Jelgavas draudzes mācītājs

Kā draudze nolēmām piedalīties kursā TUVĀK, jo tas ir labs veids, kā mobilizēt draudzi iesākt mazo grupu darbu. Uz šādu kursu ir vieglāk pieaicināt cilvēkus, jo ir skaidri noteikts kursa sākums un noslēgums. Tā ir laba platforma, kurā kopīgi saprast mazo grupu nozīmīgumu un ietekmi uz katra cilvēka personīgo

ticības dzīvi. Tā ir laba vide, kurā apzināties, ka esam maza daļa no lielās LBDS saimes, un mācīties kopā.

Biju patīkami pārsteigts par mazo grupu iespējamo vadītāju lielo atsaucību. Jelgavas draudzē ir cilvēki ar labu pieredzi mazo grupu vadīšanā. Mums izveidojās 11 grupas – puīšu grupa, sieviešu grupa, dažādu vecumu jauktas grupas, kā arī senioru grupas. Prieks, ka Dievs ir vadījis izveidot arī mājas grupas, kurās piedalās ne tikai draudzes locekļi.

Ļoti nozīmīgs bija kursa sākums un pirmā tēma par identitāti. Esmu dzirdējis vairākas liecības no cilvēkiem, kuri pēc šīs lekcijas piedzīvoja kaut ko ļoti īpašu. Viens no vīriem ar lielāku kristieša stāžu teica, ka nekad iepriekš nebija skatījis uz sevi tā, kā Dievs skatās. Būt Viņa mīļajam bērnam un tā arī attiekties pret sevi ir nopietna atziņa, kas tagad palīdz dzīvot ar jaunu pārlicību par sevi. Kurša laikā piedzīvojām arī izaicinājumus un šķēršļus. Māsēdes un ārkārtas situācijas laikā vajadzēja pāriet no klātienes tikšanās reizēm uz attālinātu tikšanos. Kādas grupas uz laiku pārtrauca satikšanos, vairāki dalībnieki attālināti nepiedalījās. Taču centāmies tik daudz nepievērst uzmanību tam, kas nav iespējams, bet gan meklēt un izmantot iespējas tajā, kas mums joprojām ir pieejams.

Mēs plānojam mazo grupu darbu draudzē arī pēc kursa TUVĀK. Ļoti palīdz, ka ir kāda vienojoša tēma vai programma, ja mazā grupa vienojas par grupas iekšējiem noteikumiem un laiku, līdz kuram grupa plāno tikties. 2022. gadā vēlamies atsākt Alfa kursu un nostiprināt vispārēju mazo grupu darbu kā pamatu augošai, misionālai draudzei.

Paldies LBDS vadībai, kalpotājiem un tiem, kas sagatavoja video uzrunas. Paldies par darba grāmatu un labo reklāmu, kurai bija noteicoša loma, lai aktivizētu kursa iesākšanos. Esmu pateicīgs Dievam par mūsu draudzes mazo grupu vadītājiem.

Sagatavoja

Nora Rautmane

Kursa TUVĀK koordinatore

Laikā vai nelaikā – Kristus rokās

LBDS Garīdznieku brālības (GB) ikgadējā konference notika 2021. gada 9. oktobrī Rīgā, Āgenskalna baznīcā. Tas bija svētīgs tikšanās laiks, kura vērtību, iespējams, pēc konferences apzināties vēl vairāk nekā pašas konferences laikā. Tikai dažas dienas pēc konferences valstī tika ieviesti stingrāki drošības noteikumi Covid infekcijas izplatīšanās mazināšanai. Iespējas satikties klātienē kļuva ierobežotākas, un konferencei izvēlētā Rakstu vieta kļuva vēl aktuālāka – „Pasludini Dieva vārdus, uzstājies laikā, nelaikā...” (2. Timotejam 4:2).

Konferences sākumā dalībniekus, kas, uzvilkuši maskas un izsēdusies plašajā dievnama zālē, ievērojot distanci, sveica “namatēvs”, Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājs Edgars Mažis. Sveiciena vārdus teica arī GB vadītājs, mācītājs Edgars Godiņš. Konferencē svētbrīdī kalpoja mācītājs, teoloģijas doktors Ilmārs Hiršs, atgādinot, ka aizvien mīl visus garīdzniekus, un, iedrošinot ar apustuļa Pāvila rakstītajiem vārdiem draudzei Efesā: “Beidzot – topiet stipri savā Kungā un Viņa varenajā spēkā” (Efesiešiem 6:10), Ilmārs Hiršs atgādināja par trīs vārdiem – nopietnība, atbildība un bruņojieties. Runa “Baptistu Vēstneša” lasītājiem pieejama šī izdevuma 11. un 12. lappusē. Svētbrīdis noslēdzās ar kopīgām lūgšanām.

Turpinājumā E. Godiņš piemin mūžībā aizgājušos darbiniekus, kā arī aicina aizlūgt par tiem, kas saslimuši un cieš. Izskan arī vērtējums par pagurumu draudzēs un garīdznieku vidū un aicinājums kalpot un sludināt gan tad, kad ir panākumi un redzamas Dieva svētības, kā arī tad, kad darba augļi nav saredzami.

Mācītājs Edgars Mažis vada paneļdiskusiju, kurā viņa sarunu biedri ir Rīgas Mateja draudzes mācītājs Ainars Baštiks un Limbažu draudzes mācītājs Mārtiņš Anševics. Dieva vārda sludināšana, uzstāšanās laikā un nelaikā, garīdznieku izaicinājumi Covid laikā, kad esam izsisti no ierastā kalpošanas ritma un uz dievkalpojumiem nevar sanākt visa draudze, jaunu risinājumu meklēšana, lai aizniegtu cilvēkus ar Kristus vēsti – šie tikai daži no sarunas tematiem. “Mēs esam aicināti rūpēties par mūžības poti. Laiks

ir vienmēr. Nelaiks ir mana negatavība. Izniekots laiks ir nelaiks. Cilvēki meklē autentiskumu gan svētdien, gan pirmdien. Ir jāpasludina cerība! Kādēļ lai cilvēki nāktu uz baznīcu, ja viņi tur nedzird cerības vēsti? To, ka ir vērts dzīvot, ir vērts cīnīties.” saka A. Baštiks. Svarīgi ir, lai apkārtējie redz mūsos Kristu, kā mācītājs Džons Paipers – iemīlēšanos nevar noslēpt, tāpat nevar noslēpt to, ka tevī mājo Kristus.

Otrajā konferences daļā, kuru vada GB Zemgales reģiona vadītājs, kolēģijas loceklis, Bauskas draudzes mācītājs Raimonds Locs, notiek GB kolēģijas un vadītāja vēlēšanas. GB vadītājs, mācītājs Edgars Godiņš sniedz atskaiti par Garīdznieku brālībā paveikto un iecerēto – apmeklējumiem, sarunām, problēmu risinājumiem, jaunu garīdznieku virzīšanu draudžu vakancēs un rūpēm par garīdznieku garīgo izaugsmi.

Apkopojot iesūtītos priekšlikumus un izanalizējot situāciju, GB kolēģija par GB vadītāju atkārtoti izvirzījusi līdzšinējo tās vadītāju, mācītāju Edgaru Godiņu; konferences balsstiesīgo dalībnieku balsojums apliecina uzticību E. Godiņam nākamajam darba cēlienam. No GB kolēģijai izvirzītajiem 8 kandidātiem tiek ievēlēti mācītāji: Mārtiņš Anševics, Pēteris Eisāns, Oļegs Jermolājevs, Dainis Pandars un sludinātāji Vasilij Gredasovs un Guntars Lašauri.

“Brīvajā mikrofonā” izskan vairākas vēra ņemamas aktualitātes – Zigmārs Atvars atgādina par nepieciešamību aizstāvēt ģimenes vērtības, mācītājs-emeritus Aivars Šķuburs aicina rūpēties par latviešu valodas tīrību, savukārt mācītājs Oļegs Jermolājevs izsaka pateicību par teoloģiskās izglītības iespējām un Garīgā semināra simtgadi.

Konferences noslēgumā biskaps Kaspars Šterns iedrošināja visus kalpošanai un misionālai dzīvei, cilvēku aizsniegšanai. Konferenci noslēdzot, dalībnieki svinēja sadraudzību ar mūsu Kungu un savā starpā, baudot Svēto Vakarēdienu, lūdzot Dievu un ar atjaunotu apņemšanos kalpot devās mājup to īstenot.

Laimnesis Pauliņš
Cēsu draudzes mācītājs

Būt stipriem Dieva spēkā

*Dr. teol. Ilmāra Hirša uzruna
LBDS Garīdznieku brālības konferencē
2021. gada 9. oktobrī*

**Topiet stipri savā Kungā un Viņa varenajā spēkā.
Efeziešiem 6:10**

Trīs lietas vēlos šajā rītā mums visiem atgādināt.

1. Nopietnība.

Šis ir nopietns laiks. Ne tikai tāpēc, ka pasaulē plosās pandēmija un ka mums ir neizlēmīga valdība, kas pieņem nesaprotamus lēmumus. Pasaulē notiek daudzi ļoti nopietni procesi, kam var būt tālejošas sekas: vērtību devalvācija, pasaules ietekmju zonu pārdale, klimata pārmaiņas u.c.

Pāvils brīdina Timoteju, ka “pēdējās dienās iestāsies grūti laiki.” (2. Timotejam 3:1-5) Kāpēc? Vai būs slikta valdība, cenas celsies, būs jānēsā maskas? Nē, sakne ir dziļāka. Cilvēki būs ļauni: patmilīgi, mantas kāriģi, augstprātīgi, zaimotāji, nepaklausīgi vecākiem, nepateicīgi, cietsirdīgi, apmelotāji, labā nīdēji, mīlēs vairāk baudas nekā Dievu utt. Pilnīgs mūsdienu pasaules raksturojums.

Grūti laiki, jo cilvēki ir kļuvuši ļauni. Pāvils to saka jau par sava laika cilvēkiem (Efeziešiem 5:16), bet Bibliē mēs lasām, ka ļaunums progresēs. To mēs nevaram novērst ne ar jaunām partijām, ne ar piketiēm un saukļiem. Mēs varbūt varam izcīnīt labākus dzīves apstākļus, bet nevaram apturēt ļaunuma progresu. Jo tuvāk nāk Kristus atkalatnākšana, jo ļaunāka kļūst pasaule.

Nopietns laiks. Par daudz vieglprātīgi tās lietas ņemam.

Ja pasaule šodien ir tāda, kāda nu tā ir, tad tā ir arī mūsu atbildība un vaina. Mūsu sālsgrauds ir bijis nederīgs. Draudzes gaisma nav spīdējusi.

2. Atbildība.

Mēs esam atbildīgi par šo pasauli. Mēs katrs atsevišķi un draudze kopumā. Ja pasaule šodien ir tāda, kāda nu tā ir, tad tā ir arī mūsu atbildība un vaina. Mūsu sālsgrauds ir bijis nederīgs. Draudzes gaisma nav spīdējusi.

Ko tad mēs varam darīt? Es nupat teicu, ka ļaunuma progresu mēs novērst nevaram. Un tomēr. Atcerēsimies Ābrahāma sarunu ar Dievu Sodomas un Gomoras sakarā. Dievs piekrit neizpostīt šīs pilsētas, pat ja tur būs tikai desmit taisnie. Nebija! Tas nav stāstiņš par pagātni. Tā ir šodien. Vai būs Latvijā desmit taisnie? Skaitlis šodien var būt cits, bet Dieva taisnie ir tā vienīgā lāpa, sāls un gaisma, kas var iespaidot pasauli. Vai mēs būsim to desmit vidū – tā ir mūsu atbildība. Mēs nedrīkstam stāvēt malā, peldēt pa straumi, pielāgoties pasaulei vai norobežoties no tās un domāt tikai paši par sevi.

Dieva taisnie ir tā vienīgā lāpa, sāls un gaisma, kas var iespaidot pasauli.

Kādas ir draudzes šajā laikā? Ar ko tās ir nodarbinātas? Mēs esam tādi paši kā pasaule. Mēs šķejamies, strīdamies, kritizējam valdību un tās pieņemtos “nepareizos” lēmumus. Bet mūsu atbildība nav par valdības nomaiņu vai labākas pasaules iekārtas iedibināšanu. Mūsu Kungs nāk! Tas ir daudz nopietnāk par visu, kas šodien notiek pasaulē. Runa ir par glābšanu vai pazušānu, nevis par vakcināciju un maskām. Ļaunums progresē un sasaista cilvēkus savā varā. Ko mēs liekam tam pretī?

Varbūt Dievs mūsu dēļ ir pieļāvis šādus laikus. Lai mēs beidzot saprastu, ka draudzes kā Kristus miesas uzdevums nav rūpēties tikai par savu labklājību, kopt sadraudzību savā vidē. Un satraukties, ka ārējie apstākļi mūs ierobežo un neļauj vairs brīvi to darīt. Skats ir jāpagriež uz citu pusi. Tā ir glābšana.

Mēs neesam atbildīgi tikai paši par sevi. To mums vajadzētu ievērot arī Covid-19 pandēmijas sakarā. Kristieša un draudzes ticības atbildība ir samaitātā paaudze un ļaunā pasaule, kura iet pazušānā. Tā ir mūsu sūtība, pret kuru vajadzētu izturēties daudz nopietnāk. Mēs nedrīkstam pazaudēt fokusu uz draudzes patieso būtību – tā ir 100% Kristus miesa, nevis kristīgu filozofu pulciņš. Draudze nav daļēji Kristus miesa un daļēji organizācija. Organizācija ir tikai pasaulīgais ietērs, lai Kristus miesa varētu eksistēt šajā pasaulē. Mēs par daudz lielu lomu piešķiram ietērpam, rūpēm par organizāciju, tās pārvaldīšanu, menedžmentu utt. Nē, centrā ir jābūt vēstij par glābšanu.

Vai mēs saskatām šo samaitāto pasauli sev apkārt? Ļaunumu un

postu, kas aug un zēl. Ģimenes jēdziena izkropļojumus, genderisma draudus un daudz ko citu. Kāda ir mūsu attieksme pret to? Jūs teiksiet: ko tad mēs tur varam izdarīt? Varam! Mums var sāpēt tas, kas notiek. Tūkstošiem cilvēku mums līdzās iet pazušanas ceļu. Vai mūs tas satrauc? Jēzus raudātu. Mūs uztrauc tikai draudzes iekšējā labklājība, tas, lai ārējie ierobežojumi netraucētu draudzes ierasto darbošanos.

Cīņa nav par vienas pūķa galvas nociršanu, cīņa ir ar pašu pūķi!

Kaut mums sāktu sāpēt! Tā tur ārā, tā jaunā, samaitātā pasaule, ir mūsu ticības atbildība. Kaut mēs sāktu pastiprināti lūgt par ļaunuma mazināšanos, par cilvēkiem, kas grimst grēkā. Kaut mēs ieraudzītu nevis ļaunumu cilvēkā, bet Dieva līdzību viņā un sāktu mīlēt viņu. Iepretī pasaulē progresējošam ļaunumam mums un draudzēm ir jāklūst arvien pilnīgākiem savā Kungā. Lai mēs patiesi “mirdzētu kā spīdekļi pasaulē” (Filipiešiem 2:15).

Mēs nesam dubultatbildību: ne tikai paši par sevi, bet arī par samaitāto pasauli. Garīdznieku atbildība ir vēl lielāka: kā vadām un audzinām draudzes. Milzīga atbildība, par kuru Bībelē rakstīts: “..sods sākas pie Dieva nama” (1. Pētera 4:17).

3. Bruņojieties!

“Topiet stipri savā Kungā un Viņa varenajā spēkā,” saka Pāvils efeziešiem un tūlīt tālāk runā par bruņošanu ar Dieva ieročiem.

Bruņošanās liek domāt par cīņu. Neiztīrāsīm šeit katru bruņojuma sastāvdaļu atsevišķi. Tādus skaidrojumus var atrast daudzos Bībeles komentāros. Norādīšu tikai uz dažām svarīgākajām lietām.

Vispirms, kas ir mūsu pretinieki? Pāvils saka: “Ne pret miesu un asinīm mums jācīnās,” – tātad mūsu pretinieki nav cilvēki. Bet mēs tieši pret cilvēkiem parasti vēršam savu cīņu! Pret tiem, kas, mūsaprāt, dara ļaunu, un pat pret tiem, kuru viedoklis atšķiras no mūsējā. Mūsu cīņas objekts ir cilvēki. Un uzskatām, ka tas ir pareizi un svētīgi, jo mēs taču cīnāmies pret grēku. Mēs nemaz negribam argumentēt savu viedokli un diskutēt par uzskatiem. Mums vienkārši vienmēr ir taisnība. Mēs esam samainījuši pretiniekus un sākuši cīnīties “pret miesu un asinīm”.

Mēs bieži vien gribam Dieva cīņu uzvarēt ar pasaules ieročiem. Ar tām pašām metodēm, kas valda pasaulē. Un sātans tikai priecājas, ka mēs Dieva bruņojuma vietā vicinām viņa ieročus.

Pret ko tad ir jācīnās? Pāvils saka: “..pret valdībām un varām..” To mēs labi saprotam. Mums jau vienmēr šķiet, ka valdības un varas ir sliktas, ka viņi visi ir neprašas un korumpanti, kas domā tikai par sevi, nevis par tautu. Daudz neko mēs tur nevaram izmainīt, bet vismaz skaļi kritizēt un ar saviem “gudrajiem” spriedumiem “cīnīties” pret viņiem mums labi patīk.

Atkal esam kļūdījušies pretinieka izvēlē, jo Pāvils turpina savu teikumu: “..šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā.” Te ir mūsu pretinieks – sātans ar savu armiju. Mūsu cīņa nav pret cilvēkiem, bet pret pašu sātanu un ļaunuma varu pasaulē. Redziet! Kristietis cīnās pret pašu tumsas valdnieku, nevis

kādu atsevišķu šīs varas izpaušmi, netikumu, grēku vai rakstura īpašību. Cīņa nav par vienas pūķa galvas nociršanu, cīņa ir ar pašu pūķi! Tas ir sātans, kas cenšas mūs šodien novirzīt uz cīņu pret valdību, pret vakcināciju, pret ierobežojumiem, citiem vārdiem, padarīt mūs par tādiem pašiem, kāda ir pasaule.

Bet, ja mūsu pretinieks ir sātans, tad mums ir jāatzīst, ka cilvēks šajā cīņā ir bezspēcīgs. Tāpēc bruņojieties! Vai tas būtu jāsaka garīdzniekiem? Jā, tas ir nepieciešams visiem, jo visi mēs atrodamies sātana apdraudētajā teritorijā. Bet bruņošanās attiecas arī uz kristīgajām draudzēm. Mums ir jābruņojas pašiem un jāapbruņo savas draudzes! Tas ir ļoti nopietni. Draudzēm vajadzētu pārorientēties uz cīņu pret tumsības valdnieku un nepārtraukti staigāšanu pilnā Dieva ieroču bruņojumā. Tie nav miesīgi, mūsu pašu sameklēti ieroči, tie nav pasaules ieroči. Mēs bieži vien gribam Dieva cīņu uzvarēt ar pasaules ieročiem. Ar tām pašām metodēm, kas valda pasaulē. Un sātans tikai priecājas, ka mēs Dieva bruņojuma vietā vicinām viņa ieročus.

Lūgšana kā ierocis, – te ir mūsu katra un draudzes spēka sakne.

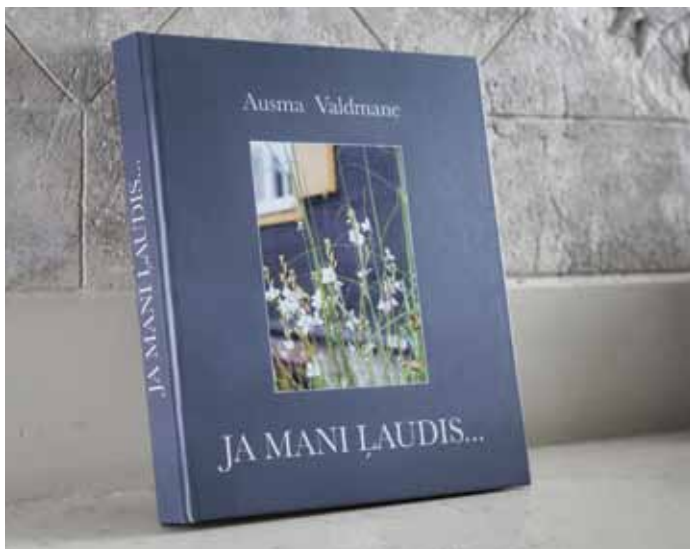
Ir jāievēro vēl šīs cīņas mērķis: “..lai jūs būtu spēcīgi pretī stāties ļaunajā dienā un, visu uzvarējuši, varētu pastāvēt.” Stāvēt pretī un pastāvēt! Nevis uzvarēt un iznīcināt sātanu! Tas nav mūsu spēkos. Nekad nepienāks tāds brīdis, kad sātans vairs kristietī neapdraudēs. Taču mēs varam stāties sātanam pretī un, bruņojušies ar Dieva ieročiem, pastāvēt šajā cīņā. Kā Dievs par mums rūpējas! Viņš dod mums savus ieročus. Ja būsīm ar tiem bruņoti, tad sātans no mums bēgs. Tā saka apustulis Jēkabs (Jēkaba 4:7). Vai draudzes šodien stājas pretī ļaunuma varai pasaulē? Kā tas notiek? Perikopi par bruņošanu Pāvils noslēdz ar prasību lūgt (Efeziešiem 6:18–20). It kā viņš gribētu teikt: “Šeit kā visu ieroču kopsavilkums un vainagojums ir jūsu vislabākais ierocis.” Lūgšana kā ierocis, – te ir mūsu katra un draudzes spēka sakne. Kāpēc kristieši tik maz un tik formāli šajā laikā lieto šo brīnišķīgo ieroci?

Lūgšana ir cīņa. Bet tā nav cīņa par to, lai panāktu, ka Dievs izpilda mūsu lūgumus. Kaut ko no lūgšanas cīņas rakstura redzam Jēzus lūgšanā Ģetzemanes dārzā. Vecajā Derībā – ciltstēva Jēkaba cīņā pie Jabokas upes. (1. Mozus 32:24–29) Vai mūsu lūgšanas rāda cīņas raksturu? Protams, lūgšana ir arī miers, atdusa pie Kristus krūtīm, lūgumi un aizlūgumi, bet lūgšanas dzīvē noteikti ir jābūt arī kaut kam no cīņas, kad cilvēks saka Dievam kā Jēkabs: “Es tevi neatlaidīšu, kamēr Tu mani nesvētīsi” (1. Mozus 32:27).

Kad Mozus un viņa karaspēks cīnījās pret amalekiešiem (2. Mozus 17:8–16), cīņas iznākumu neizšķīra tas, kā Izraēla armija bija apbruņota, pat ne tas, ka tā bija Dieva izredzēta tauta. Palīdzēja vienīgi tas, ka uz vientuļa kalna viens vīrs, divu savu ticības brāļu atbalstīts, stiepa rokas pretī Debesīm. Lūgšanai kā cīņai jābūt katra kristieša apbruņojumā. Mēs esam iedomājušies kristietību kā saulainu dārzu, bet garīgā dzīve vienmēr būs cīņa.

Mēs esam iedomājušies kristietību kā saulainu dārzu, bet garīgā dzīve vienmēr būs cīņa.

Nesim šo laiku nopietni! Domāsim ne tikai par personīgo un draudzes garīgo labklājību, bet par savu pienākumu, atbildību un vainu Kristus uzdevuma priekšā. Neļausim, ka ārējie apstākļi un pasaules gars padara mūs par pasaulīgiem kristiešiem. Bruņosimies paši, bruņosim savas draudzes un vadīsim tās pareizā cīņā pret sātana varu!

Atverot grāmatas “Ja mani ļaudis...”* cietos vākus, baltajās lappusēs atdzīvojas tāltāli, seni vēstures notikumi, kuri iespaidojuši, veidojuši un grozījuši cilvēku dzīves un likteņus. Tomēr pat visskarbākajos dzīves apstākļos ļaudis nepārstāja ticēt, cerēt un mīlēt. Viņi veidoja ģimenes un, cerot uz vieglākām dienām, iekopa laukus un ieguldīja visus spēkus savu saimniecību uzplaukumā.

Grāmata sākas ar stāstu par divu jaunu cilvēku mīlestību, kura aizsākās ļoti skarbā, sarežģītā laikā – Otrā pasaules kara gados. Jaunākais kuplās zvejnieku ģimenes dēls Andrejs Jūrmalis no Jūrmalciema visai drīz sirdī sajuta nepārprotamu aicinājumu kļūt par pestīšanas vēsts sludinātāju. Taču, kad, atsaucoties mazās lauku draudzes aicinājumam, viņš ieradās Rudbāržu ciema mājās “Krogarāji”, kur notika dievkalpojumi, un satika kautrīgo meiteni Mildu Rozi, viņš vēl nepavisam nenojauta, ka tieši šeit Dieva plānā paredzēts jaunas ģimenes un līdz ar to arī plašas dzimtas pirmsākums. 1942. gada maijā “Krogarājos” notika viņu laulības, un vēlāk ar nelielu gadu starpību šeit piedzima visi pieci Mildas un Andreja bērni. Sacīt, ka apstākļi, kādos bērni auga un Andrejs darbojās kā mācītājs, bija grūti, ir viegli teikts. Ik uz soļa bija vērojams trūkums. Bija beidzies karš, ļaudis cerēja uz atelpu un vieglākiem apstākļiem, bet padomju vara rīkojās nežēlīgi. Daudzām draudzēm tā aizliedza pulcēties, dažas konfesijas likvidēja pavisam, bet lauku sētu postaža bija neaprstājama – to saimniekus aizveda trimdā un izkliedēja pa visu plašo Sibīriju.

No divu cilvēku mazā iesākuma “Krogarāju” mājās Rudbāržos izaudzis un sakuplojis liels Jūrmaļu dzimtas koks. Pēcnācēju skaits jau pārsniedzis 100. Lielākā daļa Mildas un Andreja Jūrmaļu bērnu un mazbērnu sazarājuši un darbojas Latvijas baptistu draudzēs. Neļaujot izirt gadiem lolotām sadraudzības saitēm, laiku pa laikam organizējām dzimtas saietus, tikāmie draudžu svētkos un dziesmu dienās. Vienā no šādām reizēm negaidot caur sarunām atklājās, ka Jūrmaļu un Baštiku dzimtai ir viens ciltstēvs – Miķelis Jūrmalis. Ne tikai tālās vēstures notikumiem bagāta šī grāmata. Arī dzimtas vidējās un jaunākās paaudzes ļaudis labprāt piekrituši izstāstīt savus piedzīvojumus, atklājot savas garīgās izaugsmes grūtības un Svētā Gara iedvesmotas uzvaras ticības ceļā.

Ausma Valdmane

* grāmatu var iegādāties veikalā AMNIS

“Vectēva stāsts” ir Elmāra Sīļa autobiogrāfiskā stāsta “Vai mirušie klusē?” atkārtots izdevums. Grāmata pieejama arī krievu valodā un audioformātā latviešu valodā, arī kā e-grāmata Jāņa Rozes grāmatnīcā. Drukātā formātā – veikalā AMNIS un citur.

.....

Grāmatas pirmajā daļā autors stāsta par Otrā pasaules kara beigām un necilvēcīgo izturēšanos pret gūstekņiem padomju filtrācijas nometnēs, paša redzēto un pārdzīvoto. Otrā daļa ir veltīta atceļam uz mājām – Latviju, bet trešajā daļā lasītājiem tiek pasniegtas padomju laika pagrīdes tipogrāfiju darba epizodes. E. Sīlis ir bijis šī darba aktīvs līdzstrādnieks vairāk nekā 15 gadus.

.....

Ar to, ka pēc pārciestām mokām bezdievīgās varas lēģeros Elmārs Sīlis tomēr vēl nododas pagrīdes darbam kristīgās literatūras sagādē, viņš praksē apliecina, ka Dieva vadībā ir iespējams arī neiespējama. Kas to vēl nezina vai par to šaubās, lai lasa šo grāmatu!

.....

Lasītājs var justies kā autora pavadonis ikvienā lappusē atstāstīto piedzīvojumu norisēs. To ir daudz un ļoti raibas, ir daudz spriedzes. Atturīgā vienkāršībā autors stāsta gan par bailu diktētiem jaunuma kalpiem, gan par Dieva palīdzību ticīgo cilvēku gaitās.

.....

Cilvēce nevar dzīvot bez stāsta. Gadu simteņiem vecmāmiņas, vērpjot ratiņu, jaunajām meitenēm stāstīja stāstus par dzīvi, mīlestību un laimi. Vecie vīri ganos jaunajiem pie ugunsкура stāstīja par cīņām, izaicinājumiem un uzvarām. Tā cilvēce mācīja nākamajām paaudzēm to, kas ir cildens, vērts un svēts. Daži stāsti aizmirsās, bet citi pārauga leģendās, kas iedvesmo.

Arī šī grāmata ir stāsts. Par uzdrīkstēšanos, par risku, par piedzīvojumiem, par zaudējumiem, par īstiem draugiem un par dzīvu pieredzi ar Dievu. Par Elmāru Sīli, bet vienlaicīgi par daudziem citiem. Katrā laikmetā lielais vairums ir to, kas peld pa straumi. Taču vienmēr atradīsies tie, kas spītīgi peldēs pret straumi. Par tādiem šis stāsts. Nevajag nedz apjūsmot, nedz idealizēt pagātni, nedz arī to noliegt. Mēs dzīvojam tagad un mums ir citi izaicinājumi. Taču arī šodien Dievs meklē vīrus un sievas, kas nepeldēs pa straumi! Lai šis stāsts iedvesmo tevi būt par to, kas peldēs pret straumi!"

Izmantoti fragmenti no grāmatas ievadrakstiem.

Latvijā mēs dzīvojam īpašā vēstures posmā – tik daudz brīvības un pašnoteikšanās kā šobrīd ierindas cilvēkam nekad nav bijis. Deviņpadsmitā gadsimta sākumā Latvijas teritorijā, sākot ar Kurzemi 1817. gadā un noslēdzot ar Latgali 1861. gadā, notika dzimtbūšanas atcelšana un zemnieki kļuva par personiski brīviem cilvēkiem, taču muižnieka īpašumā palika zeme kopā ar mājām, un zemnieks zemi varēja izmantot, ja ar muižnieku tika noslēgts nomas līgums. Kopš tā brīža brīvība ir vairojusies. Par nožēlu pietiekami daudzās pasaules zemēs vergu tirdzniecība un spaidu darbi joprojām ir realitāte. Pasaules ziņu aģentūras daudzkārt ir publicējušas šokējošas fotogrāfijas no Islāma valsts sekta verdzeņu tirgus plačiem 2014. un 2015. gadā, kā arī ik pa laikam parādās ziņas par afrikāņu vergu tirgiem Libijā. Šoreiz stāsts būs par kādu kristiešu ģimeni Pakistānā, kas jau trešajā paaudzē vergo ķieģeļu ceplī, un par iespēju izpirkt viņus brīvībai.

Iepazīstieties ar Irfanu. Viņa tēvs bija nonācis parādos un sācis strādāt ķieģeļu ceplī Pundžabas provincē, Pakistānā. Visbiežāk parādi rodas, jo kāds ģimēnē ir saslimis un nepieciešama operācija vai ilgstoša ārstēšanās slimnīcā. Tā arī šajā gadījumā. Summa bija liela, un Irfans devās palīgā tēvam, cerot ātrāk tikt vaļā no parāda, bet līguma nosacījumi bija netaisni un nežēlīgi. 2010. gadā Irfana tēvs saslima, un dēls bija spiests aizņemties vēl naudu no ceplja īpašnieka tēva ārstēšanai. 2011. gada martā tēvs nomira, un Irfans kļuva atbildīgs ne tikai par sava parāda atmaksu, bet arī par tēva parādu. Sekojušas vēl četras epizodes, kurās Irfans aizņēmiens naudu no ķieģeļu ceplja saimnieka. 2007. gada 9. septembrī Irfans apprecējās, un viņš neiztika bez līdzekļu aizņemšanās. Tad 2008. gada 28. oktobrī piedzima viņa pirmdzimtais dēls. Ķieģeļu ražotnes īpašnieks bija vēlīgs ar aizdevumu. 2013. gada 26. aprīlī Irfana ģimēnē piedzima meitiņa. Atkal nepieciešami līdzekļi dzemdībām. 2015. gada 27. jūlijā piedzima vēl viena meita, kur gan lai rastos iekrājumi cilvēkam, kam netaisnīga līguma dēļ tiek atņemti visi viņa darba augļi? Visi aizņēmumi notika bezizejas situācijās, un kopš

Izpirkt brīvībai

trešā bērna dzimšanas Irfans nevienu reizi naudu nav aizņēmiens.

Irfans ir kristietis, un mums grūti iejusties viņa situācijā. Pakistānā ir 1,25% kristieši, vairums no viņiem ir zemāko kastu un profesiju pārstāvji bez lielām izglītības izredzēm un cerībām izrauties dzīvē uz augšu ekonomiskajā un sociālajā jomā. Vairākuma reliģijas fundamentālisti noskaņo pūli pret kristiešiem, bieži notiek linča tiesas. Piemēram, 2014. gadā netālu no Irfana dzīvesvietas kādā ķieģeļu ceplī satrakojies pūlis uzbruka kristiešu pārim, kas strādāja ceplī, un sadedzināja viņus. Irfans līdz šim ir saglabājis savu ticību un identitāti, kaut saimnieks regulāri viņu kārdina konvertēties islāmā, solot atlaidi parādiem. Viņa parāda summa ir 1 475 000 Pakistānas rūpijas jeb 7406.67 eiro. Tādu summu viņš nespēs atdot. Ja nekas nemainīsies, arī viņa dēls Arslans turpinās vergot līdz mūža galam. Vergi trīs paaudzēs. Bet tam ir jāmainās!

Šogad esmu daudz laika veltījis, meklējot drošus un uzticamus sadarbības partnerus šādu Pakistānas kristiešu izpirkšanai. Šo konkrēto kontaktu palīdzēja atrast, luterāņu mācītājs no Somijas. Viņš ir divu organizāciju vadītājs. Viena nodarbojas ar palīdzības sniegšanu vajātajiem kristiešiem, bet otra palīdz politiķiem risināt miera sarunas pasaules karstajos punktos bez TV starpešu un žurnālistu klātbūtnes. Viņš arī bija personīgi pazīstams ar netaisni Pakistānas premjerministru Benaziru Bhuto. Šis sadarbības kanāls ir drošs un uzticams. Ir padomāts arī par to, lai Masih ģimene vairs nenonāktu verdzībā. Irfanam tiks iegādāta rīkša, lai viņš var pelnīt iztiku ģimenei, bet viņa 14 gadīgo dēlu Arslanu uz trim mēnešiem sūtīs elektriķu kursos, lai viņš varētu apgūt pieprasītas un labi apmaksātas profesijas pamatus.

Ko tu vari darīt? Vajāto kristiešu sienas kalendārs šogad ir veltīts šim mērķim – vergu izpirkšanai. Draudzēm tiek piedāvāti kalendāri par ziedojumu. No katra kalendāra eksemplāra 5 eiro aiziet šim mērķim. Iedomājies! Pateicoties tavam ziedojumam, viena kristiešu ģimene Pakistānā Jauno gadu sāks pilnīgi jaunā statusā – nevis kā vergi, bet kā brīvi cilvēki! Ja Dievs vēlēs, tad šī būs pirmā, bet ne pēdējā ģimene, kuru izpirkam brīvībā.

Caur šo kalpošanu mēs no jauna varam apliecināt un svinēt Kristus izpirkumu pie krusta mūsu dēļ un mūsu vietā. Mēs arī bijām grēka vergi ar nesamaksājami lielu parādu nastu. Apustulis Pāvils rakstīja, ka "Jūs esat dārgi atpirkti" (1. Korintiešiem 6:20) un "Kristus mūs ir izpircis no bauslības lāsta" (Galatiešiem 3:13). Vai tas nav īpaši, ka kaut ko līdzīgu Kristus mīlestības vārdā arī mēs varam kopā darīt?

Pēteris Eisāns
LBDS Ārmisijas vadītājs

Mācekļības vērtība

Kad bijām mazi, centāmies atdarināt savus vecākus – rotaļās, spēlējoties ar lellēm un mašīnām. Pieaugot šķiet, ka atdarināšanas laiks beidzies, tomēr nemaz nepamanām, ka, pateicoties *Instagram*, *Twitter* un citām sociālām platformām, ne vien sekojam cilvēkiem, bet arī atdarinām, atkārtojam viņu domas, uzskatus; tad vēl izveidojam profilu *Facebook* un, jo vairāk sekotāju, jo vērtīgāki jūtamies. Un tā veidojas mūsu identitāte, no kuras izriet arī mūsu vērtības.

Kristus dod mums jaunu identitāti, un tam vajadzētu mainīt arī mūsu prioritātes – nesekot vairs savām iegribām, bet dzīvot aicinājumam, sekot Kristum, kā lasām Lūkas 9:23, pazaudēt sevi, lai atrastu patieso sevi. Vairums cilvēku savu identitāti veido, norādot uz savu nodarbošanos, nevis uz to, kas viņi ir. Es esmu ārsts, es esmu skolotājs, inženieris. Reti kurš saka – es esmu Kristus mācekļis. Kristus mācekļa identitāti iegūstam, piedzīvojot Viņa radikālo žēlastību un mīlestību.

Pandēmija nemaina aicinājumu Kristus mācekļiem – sekot Viņam un darīt citus par Kristus sekotājiem. Kā mēs to izdzīvojam un parādām šajā laikā? Mācekļība ir sekošana, būt māceklim nozīmē būt Kristus sekotājam. Cik bieži Viņa teikto mēs “nolaikojam” ikdienā, pamanām un pielietojam? Sekošana ir ceļojums. Doties šajā ceļā nozīmē, ka “ņem nost” rokas no savas dzīves, atsakos no savām tiesībām uz pašnoteikšanos un saku – es paklausīšu Tev, Kungs, un es atmetīšu “es sekošu, ja...” domāšanu. Jēzus nesaka: “Ja tu sekosi Man, es iešu pie krusta mirt par tevi.” Viņš saka: “Es esmu miris pie krusta par tevi, lai tu sekotu Man.” Mēs esam glābti ne jau tāpēc, ka esam mācekļi. Mēs esam mācekļi tikai tad, ja mēs saprotam, ko Viņš ir darījis, lai mūs izglābtu, un, žēlastībā izglābti, parādām žēlastību citiem, nenosodām, bet aicinām sekot Kristum.

Pandēmijas laiks mūs atgriež pie pamatvērtībām, liek izvērtēt un novērtēt mazās lietas un satvert to vērtību. Ja līdz šim vērtību piešķīra lieli skaitļi – lieli pasākumi, daudzskaitlīgi dievkalpojumi, tad tagad Kristus mūs aicina ieraudzīt arī skaitļi 1 vai 2 vērtību. Mācekļības pamatā ir attiecības, caur kurām notiek pārmaiņas. Tas ir process, nevis pasākums, tās nav tikai zināšanas, bet to pielietošana. Šis ir Dieva dots laiks, kad izdzīvojot “cits citam”.

Sagatavoja

SĀC centrs

PAVĒLE MĪLĒT

Sācies jauns gads, kad esam viens otram teikuši dažādus vēlējumus. Cilvēki vēl, bet Dievs – pavēl. Interesanti, ka latviešu valodā abiem šiem vārdiem ir viena sakne, bet prievārds “pa” sniedz vārdam citu svaru un nozīmi. Dievs Mozum neizteica novēlējumus jaunajā gadā, bet gan deva baušļus, likumus un tiesas, kuras pildīt (5. Mozus 6:1).

Vai tu atceries savu pirmo sastapšanos ar Dievu? To brīdi, kad saprati, ka Viņš ir tavs Kungs, kuram tu piederi un kuram tu uzticies. Vai tajā brīdī tev bija vajadzīga pavēle Viņu mīlēt? Visticamāk, nē, tas neprasiņa piepūli. Mēs atsaucāmies, jo “Viņš mūs pirmais ir mīlējis” (1. Jāņa 4:19). Un tomēr, zinot mūsu grēcīgo dabu, Dievs mums dod pavēli Viņu mīlēt, turklāt mīlēt Viņu no visas sirds, no visas dvēseles un ar visu savu spēku. Vai Dievs mums pavēlētu to, ko mēs nespētu pildīt? 5. Mozus grāmatas 6. nodaļā pats Dievs paskaidro sīkāk, kā to izdarīt. Pirmkārt, jau ierakstīt šos vārdus sirdī – vietā, kas ne tikai fiziski pilda ļoti būtisku lomu mūsu organismā, bet kas kalpo arī kā morālo izvēļu centrs. Dievs aicina atgādināt to saviem bērniem, atkārtot neskaitāmas reizes dienā, un vēl – vai esi kādreiz uzrakstījis uz plaukstas kaut ko, lai vēlāk neaizmirstu? Pat Dievs mudina uzstiet tos kā zīmi uz savas rokas, un ja vēl arī ar to nepietiek, tad tiekam mudināti likt šos vārdus par zīmi starp acīm uz pieres. Pāri visam – pateicoties, saglabājot bijību un turot Viņa baušļus. Mīlēt Kungu, turklāt ne tikai no visas sirds un dvēseles, bet arī ar visu savu prātu – to pavēl mums katram arī Jēzus (Marka 12:30).

Agnese Megne

LBDS Sieviešu kalpošanas
apvienības vadītāja

**Mīli Kungu, savu
Dievu, ar visu sirdi,
visu dvēseli un
visu spēku!**

5. Mozus 6:5

Oskars Ābeltiņš
13.08.1961.-11.11.2021.

Oskars Ābeltiņš dzimis Jelgavā, vēlāk dzīvojis Jēkabpilī, apguvis siltumtehniķa profesiju. Līdz pat trīsdesmit viena gada vecumam O. Ābeltiņš Dievu nepazina. Laulībā ar Ludmilu piedzima meita, bet ģimene izjuka, jo sieva nevarēja izturēt dzīvi ar dzērāju. Bet Dievs brīnumainā veidā aizskāra sievu Ludmilu un, ticīga kļuvusi, viņa uzacinaja šķirto vīru uz savām brīvdabas kristībām. Oskars devās turp, lai izsmietu Ludmilu, bet šis notikums 1992. gadā kļuva par īpašu robežšķirtni, kas izmainīja Oskara Ābeltiņa sirdi. Drīz viņš apprecas otrreiz – ar savu pirmo sievu Ludmilu. Laulībā vēl piedzimst trīs meitas. 1994. gadā O. Ābeltiņš tiek kristīts un aktīvi iekļaujas Jēkabpils krievu draudzes dzīvē. Tur viņš saņem aicinājumu sludināt un ar panākumiem to arī dara. Kaut arī Jēkabpils krievu draudze nav LBDS draudžu lokā, 1993. gadā Oskars izmanto iespēju studēt teoloģiju LBDS Teoloģiskajā seminārā. Šajā gadā viņš arī atsaucas aicinājumam pārcelties uz Ventspili, lai kalpotu Ventspils krievu draudzē. 2004. gada 13. jūnijā Oskars Ābeltiņš tiek licencēts par LBDS sludinātāju. O. Ābeltiņš izmanto arī iespēju neklātienē mācīties Losandželosas Bībeles universitātē, kuru beidz kā teoloģijas maģistrs. Turpmākos gadus uzticīgi kalpojis Ventspils krievu draudzē.

Šī gada 11. novembrī Dievs Oskaru Ābeltiņu aicināja Mājās. Izvadīšana notika Ventspils kapos, klātesot draudzei un tuvākajiem draugiem no Jelgavas, Jēkabpils un Rīgas. Lai Dieva miers un īpaša žēlastība sludinātāja ģimenei un tuviniekiem!

**PIEVĪENOJIES
K U S T Ī B A I**

**IEPRIECINI BĒRNUS LĪDZ
21.decembrim**

uzzini vairāk:
www.zvaigzneaustrumos.lv

Aivars Rudzītis
23.07.1937.-08.10.2021.

Aivara Rudziša dzīvi var salīdzināt ar koku – stājā, raksturā, darbos stalts kā ozols, vienmēr tiecās pret debesīm un savas dzīves zaros ļāva pakāpties arī citiem. Aivara Rudziša „kokam” ir divi būtiski atzari jeb zaru kopumi – ģimene un kalpošana Dievam.

Aivars Rudzītis piedzima un uzauga Rīgā kā jaunākais bērns šķirtā ģimenē, kur māte savu spēku rada ticībā dzīvajam Dievam. Pats savu ģimeni Aivars izveidoja 1967. gadā, dodoties Dieva svētītā laulībā ar Mateja draudzes locekli un darbabiedri jauniešu kalpošanā Ruti Eglīti. Laulībā piedzima meitas Solvita un Sandra. Aivars rūpējās par savējiem – uzņemoties saimnieciskās rūpes, kā arī ģimenes garīgo vadību. Viņš bija godavīrs, kas neizgāja uz kompromisiem ar savu ticību un pārliecību, tāpēc nereti radīja ļoti stingra cilvēka iespaidu, bet visu viņa darbu caurstrāvoja milzīga mīlestība pret tiem, kas viņam uzticēti – ģimenē, darbā, kalpošanā.

Aivara Rudziša dzīve bija būvēta uz ticības pamata. Garīgo kalpošanu viņš bija iemīlējis jau kopš jaunības – kopā ar Mateja draudzes jauniešu grupu nesot evaņģēliju pierobežas “aizliegtajā zonā” Sikragā, kā arī esot līdzdalīgs draudzes pasākumos. 1980. gadā, atsaucoties bīskapa Jāņa Tervita aicinājumam, Aivars Rudzītis sāk mācības pirmajā Sludināšanas lekciju kursā, kuru pabeidz 1983. gadā. Šajā laikā reizi mēnesī A. Rudzītis kalpo Saldus draudzē, bet 1984. gada jūnijā Slokas-Kauguru draudzē tiek ordinēts par sludinātāju, kur kalpo līdz 1992. gadam, kad sāk kalpošanu Auces draudzē. Vairākus gadus ik nedēļu tiek mērots ceļš uz Aucī, bet 1996. gada janvārī pārceļas tur uz dzīvi. 2001. gadā A. Rudzītis tiek ordinēts par mācītāju. Kalpojot Aucē, viņš nav tikai mācītājs – kopā ar dzīvesbiedri Ruti viņi uzņemas rūpes par dievnamu un tam pieguļošo teritoriju, veic nepieciešamos remontdarbus, izpilda kurinātāja pienākumus, svētdienu rītos un uz citiem draudzes pasākumiem ar savu auto uz dievnamu ved draudzes vecos ļaudis. Viņš neapmierinājās tikai ar dievkalpojumiem baznīcā, bet apmeklēja cilvēkus mājās un nereti sarunājās par garīgiem jautājumiem ar jauniešiem, atkarīgajiem un citiem cilvēkiem pilsētas ielās un parkos, sludinādamas tiem pestīšanu un brīvību Jēzus Kristus asins spēkā.

2012. gada rudenī Aivars Rudzītis aktīvo kalpošanu beidza un turpināja ik dienas būt sadraudzībā ar Dievu, lasot Viņa Vārdu, lūdzot un aizlūdzot par cilvēku vajadzībām. Esam pateicīgi par svētībām, kuras viņš ienesis daudzu cilvēku dzīvēs.

Aizlūgšanu kalendārs decembris

01
"Mēs esam redzējuši un apliecinājuši, ka Tēvs ir sūtījis Savu Dēlu par pasaules Glābēju." (1. Jāņa 4:14)

02
Lūgšim par Indonēziju. Iedzīvotāji 276,4 miljoni. Vairums ir musulmaņi. Kristieši 15,9%. Evaņģēliskie 5,6%. Dažādu apstākļu ietekmē miljoniem indonēziešu ir jāmeklē jauna dzīvesvieta; lūgšim, lai kristieši spēj rādīt Jēzus mīlestību šiem cilvēkiem.

03
Lūgšim par Moldovas Kristīgi evaņģēlisko Baptistu draudžu savienību, tās 482 draudzēm un 19 578 locekļiem.

04
Lūgšim un pateiksimies par LBDS vadību - bīskapu Kasparu Šternu, Padomi, izpilddirektori Žannu Drūnesi. Lai Dieva gudrība un Svētā Gara vadība viņu kalpošanā.

05
Otrā Adventa svētdiena. Pret latviešu tautu vērstā totalitārā komunistiskā režīma genocīda upuru piemiņas diena
Pateicība par Jēzu – Miera princi (Jesajas 9:5); lūgšim, lai Kristu miers piepilda mūsu dzīves.

06
Lūgšim par LBDS Svētdienskolu apvienību, vadītāju Esteri Rozi un padomi; pateicība par svētdienskolotāju tikšanos Zoom platformā; lai radošas idejas un gudrība atbalstīt Bērnu kalpošanas darbu draudzēs.

07
Lūgšim par LBDS Jauniešu apvienību un vadītāju Andreju Goloborodko; lai Dievs svētī katru projektu, kas atklāj jauniešu radošos talantus, stiprina ticību un veido viņus par Kristus mācekļiem.

Bībeles lasījums
29.11-05.12

Atklāsmes gr. 1-6
Apustuļu d. 21-22

08
Lūgšim par Nigēru. Iedzīvotāji 25,13 miljoni. Lielākoties musulmaņi. Kristieši 0,3%. Evaņģēliskie 0,1%. Lūgšim, lai Nigēra paliek atvērta kristīgajai misijai un Dievs noārda katru šķērslī Viņa iepazīšanai.

09
Lūgšim par Rumānijas Baptistu draudžu savienību, tās 1722 draudzēm un 98 672 locekļiem.

10
Lūgšim par Sieviešu kalpošanas apvienību laikā, kad sievietes un mātes skar dažādi izaicinājumi; lūgšim par vientuļām mātēm, nogurušām un izdegušām mātēm, lai Dievs atjauno dzīvotprieku un stiprina.

11
Lūgšim par Muzikālās kalpošanas apvienību; par projektiem, kas uztur dzīvu liecību par Kristu mūzikā un dziesmā; lai draudžu mūziķi saņem atbalsta resursus caur MKA.

12
Trešā Adventa svētdiena
Pateicība par Jēzu – brīnišķo padomdevēju (Jesajas 9:5); lai Viņa padomiem sekojam savā ikdienā.

13
Lūgšim par draudžu garīdzniekiem, lai Dievs vada, māca un dod drosmi izaicinājumos; mīlestību un rūpes par draudzes locekļu garīgo aprūpi – saglabāt ticību un nezaudēt liecību par Kristu.

14
Lūgšim par pensionātiem garīdzniekiem, viņu veselību un apgādi; lai spēks un Dieva vadība tiem, kas vēl kalpo draudzēs un ar savu pieredzi svētī jaunos amata brāļus.

Bībeles lasījums
06.12-12.12

Atklāsmes gr. 7-11
Apustuļu d. 23-24

15
Lūgšim par Palestīniešu teritorijām. Iedzīvotāji 5,22 miljoni. Vairums ir musulmaņi. Kristieši 1,6%. Evaņģēliskie 0,1%. Lūgšim ne tikai par mieru Jeruzālemē, bet lai abas puses sastaptu un iepazītu Miera Princi un caur Viņu notiktu nozīmīga izlīgšana.

16
Lūgšim par Slovākijas Baptistu draudžu savienību, tās 24 draudzēm un 1931 locekli.

17
Lūgšim par BPI studentiem, pasniedzējiem un vadītāju Tomasu Šulcu; lai izturība klātienēs mācībās un attālināti; par tiem 14 studentiem, kas gatavojas izlaidumam 2022. gada maijā; lai Dievs uzrunā un atsaucas jauni studenti mācībām 2022. gada septembrī.

18
Lūgšim par Garīdznieku brālību, vadītāju Edgaru Godiņu un padomi; pateicība par GB konferenci 9. oktobrī; lai Dievs dod garīdzniekiem Svētā Gara gudrību un drosmi izmantot katru iespēju pasludināt Kristus glābjošo vēsti un būt par sāli un gaismu pasaulē.

19
Ceturta Adventa svētdiena
Pateicība par Jēzu – ceļu, patiesību un dzīvību, caur ko varam nonākt pie Tēva (Jāņa 14:6); lai daudz ir to, kas šo ceļu atrod un pa to iet.

20
Lūgšim par slimiem un sagurušiem, lai Dieva spēkā viņi var celties Kristu apliecinot dzīvei; lūgšim par tiem, kas vientuļi mājās iet cauri Covid slimībai, un tiem, kas smagā stāvoklī atrodas slimnīcās.

Bībeles lasījums
13.12-19.12

Atklāsmes gr.12-17
Apustuļu d. 25-26

21
Lūgšim par mediķiem – ārstiem, viņu palīgiem, medmāsām un kalpotājiem palātās, lai Dievs stiprina gan fiziski, gan garīgi – lai viņi sajūt kristiešu aizlūgšanas un saņem spēku no Dieva.

22
Lūgšim par Azerbaidžānu. Iedzīvotāji 10,22 miljoni. Lielākoties musulmaņi. Kristieši 2,7%. Evaņģēliskie 0,2%. Par spīti vajāšanām kristiešu skaits ir audzis, daudzi rada dzeju, mūziku un mākslu. Lūgšim, lai viņi atrastu labas sadraudzības iespējas.

23
Lūgšim par Lietuvas Baptistu draudžu savienību, tās 8 draudzēm un 290 locekļiem.

24
Ziemassvētku vakars
Lūgšim, lai Vēsts par Glābēja dzimšanu sasniedz cilvēku sirdis visā pasaulē. "Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts" (Lūkas 2:14).

25
Pirmie Ziemassvētki. Kristus piedzimšanas svētki.

Dalīsimies svētku priekā! Sagatavosim dāvanas tiem, kas ir vientuļi, stāstīsim par cerību Kristū! Lai svētku prieks katrā namā un katrā sirdī!

26
Otrie Ziemassvētki
Pateiksimies par dievkalpojumu pārraidēm! Pārsūtīsim saites, lai daudzi var noklausīties brīnišķīgo Vēsti!

Bībeles lasījums
20.12-26.12

Atklāsmes gr. 18-22
Apustuļu d. 27-28

27
Lūgšim par savu valsti, pateiksimies par brīvību! Aizlūgšim par Valsts prezidentu, ministriem, Saeimu; par iedzīvotājiem, lai katrs sajūtas piederīgs, aizsargāts un novērtēts mūsu valsts pilsonis.

28
Lūgšim par latviešiem ārpus Latvijas – visos kontinentos, lai viņi izjūt saikni ar dzimteni; lūgšim par brāļiem un māsām Kristū, lai esam vienoti un mūsu liecība pasaulē ir spēcīga.

29
Lūgšim par Bahreinu. Iedzīvotāji 1,75 miljoni. Lielākoties musulmaņi. Kristieši 9,8%. Evaņģēliskie 2,9%. Tā ir viena no brīvākajām valstīm Arābijas pussalā. Kādi pielūdz jau izveidotajās draudzēs, citi neformālās grupās; lūgšim par vienotību un sadarbību starp šīm grupām.

30
Lūgšim par Velsas Baptistu savienību, tās 406 draudzēm un 12 423 locekļiem.

Sirsniņi sveicam mācītāju Aivaru Vadoni 50 gadu jubilejā!

31
Vecgada vakars
Pateicība Dievam par gadu, kas aizvadīts grūtību un pārbaudījumu skaudrumā, tomēr Dieva žēlastība ir bijusi ar mums, par mums un ap mums; lai mūsu pārlicība un stiprums ir apsolījumā – ".tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu." (Romiešiem 8:28).

Bībeles lasījums
27.12-02.01

Psalmi pēc izvēles

Aizlūgšanu kalendārs janvāris

01

Jaungada diena

"Mili Kungu, savu Dievu, ar visu sirdi, visu dvēseli un visu spēku!" (5. Mozus 6:5)

02

Pateicība par dievbijības svētību! "Bijība Tā Kunga priekšā ir visas gudrības sākums." (Psalmi 111:10)

03

Lūgšim par Pļaviņu draudzi, sludinātāju Rūdolfu Kroiču un viņa ģimeni; lai Dievs vieno draudzi, stiprina ticībā, savstarpējā mīlestībā un garīgā izaugsmē, dod spēku draudzes sludinātājam pastāvēt pārbaudījumos; lai arvien vairāk cilvēku meklētu Dievu un pievērstos Jēzum Kristum.

04

Lūgšim par Dundagas draudzi, sludinātāju Andi Smelti un viņa ģimeni; pateicība par iespēju pulcēties mazākās grupās un par uzticīgiem darbiniekiem, kas nodrošina dievkalpojumu tiešraidēs; lūgšim, lai Dievs uzrunā un izsūta kalpotājus, lai aizsniegtas visas vecuma grupas – no bērniem līdz vecajiem ļaudīm; lai draudzes locekļu ģimenes ir vienotas stiprā ticībā uz Kristu.

05

Lūgšim par Ziemeļkoreju, kas oficiāli ir ateistiska valsts un nepiedāvā statistikas datus par ticīgo skaitu. Lūgšim par kristiešiem, kas bieži tiek ieslodzīti koncentrācijas nometnēs un draudžu vadītāji tiek spīdzināti, lai viņi tiktu pāraudzināti.

Bībeles lasījums

03.01-09.01

Ļjaba 1-2

Romiešiem 1-2

06

Zvaigznes diena

Pateicība par Dieva brīnumaino atklāsmi senatnē ceļa meklētājiem pie Jēzus. (Mateja 2. nodaļa)
Lai Evaņģēlija gaisma vada arī šodien ikvienu Kristus meklētāju.

07

Lūgšim par Armēnijas evaņģēliski kristīgo Baptistu draudžu savienību, tās 155 draudzēm un 4920 locekļiem.

08

Pateiksimies par jaunu gadu un jaunu iespēju dzīvot Dievam patīkamu dzīvi ar mūžības vērtību (Romiešiem 2:7).

09

Lūgšim spēku bēdās un smagos zaudējumos uzticēties Dieva labestībai un slavēt Viņu (Ļjaba 1:21b -22).

10

Lūgšim par Pāvilstas draudzi, mācītāju Denisu Doroņinu un viņa ģimeni; lai draudze turpina klausīt Dievam vairāk nekā cilvēkiem un kalpo tā, ka Dievs tiek pagodināts.

11

Lūgšim par Rīgas draudzi "Mājvieta", mācītāju Kārli Kārklīņu un viņa ģimeni; lai Dievs dod spēku un drosmi jebkuros apstākļos turpināt veidot mācekļus; lai Dievs stiprina misionālo kopienu veidošanos un vada "Mācekļības ceļveža" veidošanas procesā.

12

Lūgšim par Afganistānu. Valstī ir tikai viens dievnams - Itālijas vēstniecībā. Kristieši pārsvarā ir starp hazara cilts ļaudīm. Lūgšim, lai Dievs sargā un dod izturību Afgāņu kristiešu saujņai. Lai Dievs uzrunā tos, kas tagad dzīvo Rietumos.
Sirsniņi sveicam mācītāju Andri Jūrmali 45 gadu jubilejā!

Bībeles lasījums

10.01-16.01

Ļjaba 3-4

Romiešiem 3-4

13

Lūgšim par Liepājas Pāvila draudzi, sludinātāju Raiti Šķerbergu un viņa ģimeni; pateicība par mazajām grupām, kas ir izveidojušas kursa "Tuvāk" ietvaros, un arī tām, kas jau ir bijušas pirms tam; lūgšim par mazo grupu turpinājumu un draudzes darba paplašināšanos; pateicība par cilvēkiem, ko Dievs piedev un piedēdis draudzes vadības komandai.

14

Lūgšim par Eiropas Baptistu federācijas Jauniešu un Bērnu kalpošanas nozares darbu.

15

Pateiksimies par Dieva glābšanas plānu ikvienam cilvēkam (Romiešiem 3:23-24).

16

Pateiksimies, ka no Dieva saņemam gan pārmācību, gan dziedināšanu (Ļjaba 5:17-18).

17

Lūgšim par Rīgas Evaņģēlija draudzi, mācītāju emeritus Jervandu Grbačjanu un viņa ģimeni; pateicība par Dieva vadību; lai Dievs palīdz saglabāt mieru sirdī un dod gudrību, lai sniedz roku nespēcīgajiem, par vecajiem cilvēkiem, kas nevar būt dievkalpojumos un nav arī iespējas pievienoties attālināti.

18

Lūgšim par Liepājas Ciānas draudzi, mācītāju Andri Biti un viņa ģimeni; lai draudze var nest mieru un cerību savā apkārtnē; aizlūgšim par cilvēkiem, kuri šajos apstākļos jūtas vientuļi, lai Dievs dod gudrību viņus ieraudzīt un stiprināt.

Sirsniņi sveicam sludinātāju Sandiju Aizupieti 45 gadu jubilejā!

Bībeles lasījums

17.01-23.01

Ļjaba 5-6

Romiešiem 5-6

19

Lūgšim par Somāliju, kas ir musulmaņu zeme. 16 miljoni iedzīvotāju. Kristieši ir simtos skaitāmi. Lai Dievs izlej atmodu pār šo valsti un viņi redz Jēzu sapņos, kas aicina viņus lasīt Indžilu - Jauno Derību – un sekot Viņam.

20

1991. gada barikāžu aizstāvju atceres diena

Pateiksimies par cilvēkiem, kuri demonstrēja drosmi un ticību, nosargājot Latvijas neatkarību. Godināsim kritušos varoņus. Pateiksimies Dievam par brīvību un Viņa vareno roku šajos notikumos.

21

Lūgšim par Ziemeļmaķedonijas republikas Baptistu savienību, tās 3 draudzēm un 100 locekļiem.

22

Lūgšim, lai Dieva Gars izvada mūs cauri grūtībām, audzina pastāvību, dod cerību un mīlestību (Romiešiem 5:3-5).

23

Izturēsimies ar līdzjūtību, bez nosodījuma pret ikvienu cietēju (Ļjaba 6:14).

24

Lūgšim par jaundibināmo Liepājas Karostas draudzi, sludinātāju Mārci Dejus un viņa ģimeni; par mazo grupu kalpošanu, lai katrs cilvēks atrod savu vietu draudzē, par vienotu un stipru komandu; par sekmīgu evaņģēlija pasludināšanu; pateicība par sirsnīgām attiecībām savā starpā un par dzīvām attiecībām ar Kristu.

Bībeles lasījums

24.01-30.01

Ļjaba 7-8

Romiešiem 7-8

25

Lūgšim par Kandavas draudzi, sludinātāju Oskaru Jēgermani un viņa ģimeni; par draudzes vienotību un par situācijas izpratni valstī.

26

Latvijas Republikas starptautiskās (de jure) atzīšanas diena

Pateiksimies Dievam, ka esam neatkarīga un starptautiski atzīta valsts.

27

Lūgšim par Lībiju. 6,5 miljoni iedzīvotāju, kristieši ap 0,5%. Valstī ir liela politiska nestabilitāte. Kristieši mēdz tikt arestēti un ieslodzīti. Bieži mācītāji tiek nogalināti. Lai Dievs mazina bezcerības sajūtu kristiešu kopienā.

28

Lūgšim par baptistu draudžu kalpošanu Irākā.

29

Pateiksimies par izvēles iespēju iet dzīvības ceļu (Romiešiem 5:18).

30

Pateiksimies un liecināsim par Dieva balvu – mūžīgo dzīvību (Romiešiem 6:23).

31

Pateicība par piedzīvotām svētībām janvārī, par pārvarētām grūtībām; drošību un sargāšanu, dziedināšanu un Dieva vadību. "Par visu pateicieties Dievam – tieši to Dievs grib no jums Kristū Jēzū." (1.Tesalonīkiešiem 5:18)

Bībeles lasījums

31.01-06.02

Ļjaba 9-10

Romiešiem 9-10

Ziņas īsumā

- LTV dievkalpojuma tiešraide **19. decembrī 12.00** dievkalpojuma tiešraide LTV1 no Rīgas Mateja draudzes.
- **Svētdienās dievkalpojumu tiešraides pieejamas no šādām draudzēm:**
 - 10:00 Rīgas internacionālā draudze Communitas - Youtube
Communitas International Church of Riga (ENG)
 - 10:00 Skrīveru baptistu draudze – Youtube
 - 10:30 Liepājas Nācāretes draudze – Youtube
 - 11:00 Grobiņas baptistu baznīca – Youtube
 - 11:00 Misijas draudze/ Missional Community church Ādažos - Facebook
 - 11:00 Jelgavas Baptistu draudze – Facebook, Youtube
 - 11:00 Kuldīgas Baptistu draudze – Youtube
 - 11:00 Liepājas baptistu Ciānas draudze – Facebook, ciana.lv
 - 11:00 Liepājas baptistu Pāvila draudze – Facebook, pavilniekiem.lv
 - 11:00 Liepājas draudze Evaņģēlija gaisma – Facebook Light of the Gospel church (RUS)
 - 11:00 Limbažu baptistu draudze – Facebook
 - 11:00 Mazsalacas baptistu draudze – Facebook
 - 11:00 Mežgalciema baptistu draudze – Facebook
 - 11:00 The Trinity Church of Ogre / Ogres Trīsvienības baznīca- Youtube
 - 11:00 Priekules baptistu draudze – Facebook, Youtube, pbd.lv
 - 11:00 Rīgas Āgenskalna baptistu Draudze – Facebook, agenskalns.org
 - 11:00 Rīgas Golgātas baptistu draudze – Youtube
 - 11:00 Rīgas Grace Space – Zoom (ENG)
 - 11:00 Rīgas draudze Mājvieta – Facebook, Youtube
 - 11:00 Rīgas Atmodas draudze – Youtube Церковь, Пробуждение' г. Рига (RUS)
 - 11:00 Rīgas Vīlandes draudze – Facebook
 - 11:00 Sīguldas baptistu draudze – Facebook
 - 11:00 Valmieras baptistu draudze – Facebook
 - 11:00 Ventspils baptistu draudze – vbd.lv
 - 11:30 Madonas baptistu draudze – Zoom
 - 11:30 Rīgas Mateja draudze – Facebook, Youtube
 - 14:30 Rīgas Betānijas draudze – Youtube bethanyriga (RUS)
 - 15:30 Rīgas Pestīšanas Tempļa baptistu draudze – Youtube, ptd.lv
 - 16:00 Liepājas baptistu Centra draudze - Facebook

Sirsnīgi sveicam bīskapu Kasparu Šternu un viņa ģimeni ar dēla Miķeļa piedzimšanu!

Lai Kungs tevi svētī,
lai tevi sargā,
lai Kunga vaigs apgaismo tevi,
lai žēlo tevi,
lai Kungs tev pievēršas,
lai dod tev mieru!
4. Mozus 6:24-26

Baptistu Vēstnesis

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 20390979, kanceleja@lbs.lv, www.lbds.lv
Izdevumu sagatavoja: bīskaps Kaspars Šterns, Žanna Drūnese, Līvija Godiņa, Elza Roze, Estere Roze, maketētāja Zane Spēlīte.
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765, SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

Baptistu Vēstnesis
2022

ABONĒ UN LASI
*Kopībai
Iedrošinājumam
Aizlūgšanām*

EJ.UZ/BAPTISTUVESTNESIS2022

LABĀS

ZINĀS BĒRNIEM

KRISTĪGI IZGLĪTOJOŠS ŽURNĀLS BĒRNIEM UN ĢIMENĒM

www.labaszinasvisiem.lv

PADODTĀLĀK

KRISTĪGS ŽURNĀLS SIEVIETĒM

*Abonē sev un
uzdāvinā citiem!*

ZURNĀLU VISAM 2022.GADAM
ĒRTI VARI ABONĒT ŠEIT
<https://ej.uz/PT2022>

SĪKĀKA INFORMĀCIJA
WWW.PADODTALAK.LV
JAUTĀJUMU GADĪJUMĀ
RAKSTI - PADODTALAK@LBDS.LV